

Deštník

Z P R A V O D A J O B C E

Deštné v Orlických horách

Vás zve k návštěvě
Kačenčiny pohádkové říše
www.orlickehory.eu
kacenska@destne.info

ročník
2024

2

Zajímají Vás novinky z obce?

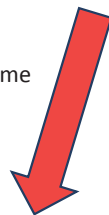
PŘIHLASTE SE K ODBĚRU INFORMACÍ.

Jaké jsou možnosti přihlášení?

- 1) Stáhněte si buď do mobilu aplikaci Munipolis a nastavte si, jaké typy informací Vás zajímají.
- 2) Nebo zadejte Vaši emailovou adresu na <https://obec-destne.munipolis.cz/registrace> a budete dostávat aktuální informace přímo do Vaší schránky.
- 3) Nebo přijďte osobně na obecní úřad, kde si Vaše kontaktní údaje zapíšeme a se vším rádi pomůžeme.

Služba je zdarma.

 Vaše kontaktní údaje

Proč je potřeba zadat kontaktní údaje?

Díky vyplněnému telefonnímu číslu budete moci dostávat důležité a urgentní zprávy formou SMS nebo hlasových zpráv okamžitě do svého telefonu. Další informace, jako jsou například pozvánky na akce, novinky nebo newslettery, najdete ve své e-mailové schránce.

Používání komunikačního systému MUNIPOLIS se řídí těmito [Podmínkami pro příjemce informací](#).

Informace o [zpracování osobních údajů](#) z pohledu provozovatele MUNIPOLIS s.r.o.

Informace o [zpracování osobních údajů](#) vámi vybraným účtem.

Telefonní číslo *

 Upozornění na důležité a urgentní zprávy.

E-mail

 Pozvánky na kulturní akce, souhrnné zprávy, newslettery, ...

Vážení spoluobčané,

ráda bych Vás seznámila s tím, na čem právě pracujeme, co je nového, a co se chystá.

- Vybrali jsme zhotovitele rekonstrukce bytového domu čp. 129 a tím je společnost Kerson s.r.o. Stavební práce by měly začít 1. července tohoto roku. Technický dozor investora a kontrolu BOZP bude zajišťovat Ing. Miroslav Valtera, se kterým obec dlouhodobě spolupracuje.
- Oprava krovu a výměna střešní krytiny nad školní jídelnou začnou také 1. července, práce bude provádět společnost BP – STAV HK s.r.o. Stavební dozor bude opět zabezpečovat pan Valtera. Řešíme i možnost umístění FVE panelů. Sháníme zhotovitele projektové dokumentace na změnu dispozičních řešení a rekonstrukci bytů.
- Oprava střechy a krovu obecního úřadu se bohužel přesouvá na jaro 2025. Nepodařilo se nám sehnat projektanta, který by zvládl zpracovat studii do konce června a tím i zajistil šanci realizace oprav během letních prázdnin. V podkroví je neobyvatelný byt, jemuž by se mělo dle zadávací dokumentace změnit dispoziční řešení. Tento byt samozřejmě hned potom nabídneme k pronájmu.
- V souvislosti s novou legislativou dokončujeme digitalizaci dopravní a technické infrastruktury ve vlastnictví obce pro Digitální technickou mapu.
- Obec se stala od 1. května provozovatelem TIC. Otevřeno je každý den od 10 do 16 hodin. Všechny služby, na které byli občané a turisté zvyklí, zůstávají. Jen se stále nemůžeme domluvit na znovuoobnovení výdejního místa Parcel Shopu. Jednání s PPL pokračují.
- V ZŠ a MŠ Deštné proběhla školní inspekce. Závěrečná zpráva nám bude jako zřizovateli poslána do konce června. O výsledku vás samozřejmě budeme informovat. Těšíme se na nové prvňáčky a všechny žáky, kteří nastoupí v září do nového školního roku. Nezapomeňme ani na děti v mateřské škole, které se už jistě těší na přátelský kolektiv a úsměvy kamarádů a paní učitelek. Připomínám, že všichni prvňáčci dostanou od obce příspěvek ve výši 3 000 Kč na nákup školních potřeb.
- Zastupitelstvo obce rozhoduje o novém nájemci potravin v budově muzea. O výsledku Vás budeme bezprostředně informovat. Nový nájemce může převzít provozovnu k 1. červenci.
- Obec poptala zpracování projektu na rozšíření parkoviště u běžkařských okruhů SKI Skuhrov a na vybudování parkoviště u Kozího chlívku a čeká na cenové nabídky.
- Vybrali jsme finální variantu rozšíření parkoviště na Šerlichu, která byla představena na veřejném zasedání. Projekt navrhuje 250 parkovacích míst pro osobní automobily a 4 pro autobusy.
- 15. dubna proběhlo veřejné projednání návrhu změny č. 3 územního plánu. Zastupitelstvo diskutovalo s veřejností a zaznamenalo hodně připomínek, které nyní konzultujeme

se zpracovateli paní Ing. arch. Janou Šejvlovou z projektového ateliéru Regio a panem RNDr. Milanem Macháčkem ze společnosti Ekoex posuzující vlivy na životní prostředí. Došlé námítky a připomínky řešíme a zpracováváme vyhodnocení. Bohužel nejsem schopna říct, kdy bude vše hotové.

- V rámci Nadačního fondu ŠKODA jsme požádali o finanční příspěvek na zpracování dopravní studie obce a vybudování parčíku vedle „Sněžky.“ Čekáme na rozhodnutí.
- Ve spolupráci s MAS Pohoda venkova a Státním zemědělským intervenčním fondem jsme požádali o dotaci na postavení skladové haly na sběrném dvoře a nákup mulčovače za malotraktor a nové sněhové radlice.
- Zastupitelstvem KHK nebyla schválena naše žádost o dotaci na opravu místních komunikací. Vytipovali jsme úseky pod čp. 432 a 433 a odbočku ke Špičáku. Nyní zvažujeme opravu bez dotace nebo dílčí opravu všech rozbitých úseků.
- Zastupitelstvo KHK schválilo dotaci ve výši 225 000 Kč na zpracování projektové dokumentace pro rekonstrukci bytového domu čp. 129. Dále nám Kraj přispěje na dopravní studii, a to ve výši 66 % uznatelných nákladů (max 670 000 Kč). Děkujeme.
- Nadace ČEZ nám schválila dotaci ve výši 500 000 Kč na úpravu běžeckých tras. Věříme, že příští zimní sezóna bude bohatá na sněhové srážky a budeme si moct užívat v perfektně upravené stopě. Za příspěvek moc děkujeme!
- Společně se školou jsme podali žádost o dotaci u Nadace ČEZ na rekonstrukci multifunkčního hřiště za školou a také na tři solární lampy, které by měly osvětlit cestu od Hospody Na Staré cestě k bývalému Orličanu.

Pokud budete chtít podrobnější informace i o věcech, které jsem zapomněla zmínit, ráda Vám je poskytnu.

Blíží se nám čas léta, prázdnin a dovolených. Přeji Vám, abyste si užili každý den naplno a načerpali nové síly. Naše obec je obklopena krásnou přírodou a přímo vybízí ke kratším procházkám ale i celodenním túrám. Ať už budete trávit dovolenou v Čechách, nebo v zahraničí, vždy se vraťte zdraví a nabytí energií.

Simona Vlková, starostka

Obsah

<u>Co nového v obci</u>	4	<u>Z kultury</u>	23
NOVÉ ČÍSLO		KNIHY, KTERÉ MĚ V POSLEDNÍ	
BANKOVNÍHO ÚČTU	4	DOBĚ ZAUJALY	23
DERATIZACE		KNIHOVNA	24
KANALIZAČNÍ SÍTĚ	4	VLCI V ORLICKÝCH HORÁCH	24
VOLBY	4	ČARODĚJNICE	27
DO JARNÍHO ÚKLIDU OBCE		POLÁRNÍ ZÁŘE	29
SE ZAPOJILI MNOŽÍ	4	KOULE	31
POUŤ NA ČERNÉM KŘÍŽI	4	ZÁJEZD DO HYBERNIE	31
JARNÍ SVOZ NEBEZPEČNÉHO		VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ	31
ODPADU	5	1. MÁJ	33
PROVOZNÍ DOBA SBĚRNÉHO		KULTURA V DEŠTNÉM	35
DVORU OD 1. ČERVENCE	5		
<u>Z historie</u>	6	<u>Odevšad</u>	37
ŠKOLA V JEDLOVÉ		SPOLEČENSKÁ KRONIKA	37
– OD ROKU 1897 DO ROKU 1914	6	SOUTĚŽ O CENY	37
OBRAZY Z ORLICKÝCH HOR	9	NOVÁ SOUTĚŽ	37
ORLICKÉ HORY - KRAJ		PLÁNUJETE DOVOLENOU?	38
PETROLEJKY A TICHÝCH		ZÁJEZD NEJEN PRO SENIORY	39
VEČERŮ	11	PRANOSTIKY	39
KU PROLUCE NÁCHODSKÉ V.	13	TROCHA HUMORU	39
MÍSTNÍ NÁZVY A JEJICH		ÚVAHY	39
POUŽÍVÁNÍ	14	EXKURZE DO KVASINSKÉ	
		AUTOMOBILKY	40
		GREGOR A PŘÁTELÉ	41
<u>Ze školy</u>	15		
MALOTŘÍDNÍ ŠKOLY VELKÝM		<u>Ze zdravotnictví</u>	46
PŘÍNOSEM PRO DĚTI		ZUBNÍ POHOTOVOST	
I V ZÁKLADNÍ ŠKOLE		- ROZPIS SLUŽEB	46
DEŠTNÉ V O.H.	15	VÍTE, ŽE DOMÁCÍ HOSPIC	
POCHOD OKOLO DEŠTNÉHO	18	SETKÁNÍ... ..	47
VÍTÁNÍ BLEDULÍ	19	VÝJEZDY	47
ČESKÝ DEN PROTI			
RAKOVINĚ 2024	20	<u>Ze sportu</u>	49
ŠKOLNÍ SPORTOVNÍ UDÁLOSTI		50. VÝROČÍ ZALOŽENÍ	
ZŠ A MŠ DEŠTNÉ V O. H.	20	HOROLEZECKÉHO ODDÍLU	
SPORTOVNĚ – BRANNÝ DEN		V DEŠTNÉM V O. H.	49
NA STŘÍBRŇÁKU	22	ODDÍL ALPSKÉHO LYŽOVÁNÍ	
BESEDA S LUCÍ SEIFERTOVOU		TJ SOKOL DEŠTNÉ V O.H.	
A PŘESPÁNÍ VE ŠKOLE	22	– PO ODPOČINKOVÉ PAUZE	50
NÁVŠTĚVA NOVINÁRKY		PÁR HISTORICKÝCH OBRÁZKŮ	
LUCIE ŠILHOVÉ	22	ZE ZIMNÍ ZÁVODNÍ SEZÓN Y	53

Co nového v obci

■ Nové číslo bankovního účtu

Obec Deštné v Orlických horách má nové číslo bankovního účtu.

č. ú. 2302827467/2010

K úhradám faktur, místních poplatků atd. používejte již účet zřízený u FIO banka, a. s.

DERATIZACE KANALIZAČNÍ SÍTĚ

- Ve dnech 1. – 17. května byla provedena deratizace kanalizační sítě.

VOLBY

■ Volby do Evropského parlamentu byly prezidentem republiky vyhlášeny na pátek 7. června a sobotu 8. června 2024. První den voleb začíná hlasování ve 14 h a končí ve 22 h, druhý den voleb hlasování začíná v 8 h a končí ve 14 h.

V Deštném v Orlických horách se bude hlasovat jako obvykle v jediném volebním okrsku. Volební místností bude obřadní místnost v budově obecního úřadu (čp. 61).

Sada pro tyto volby obsahuje 30 hlasovacích lístků. Vybíráme jednu stranu. Na vybraném hlasovacím lístku můžeme udělit přednostní hlas maximálně dvěma kandidátům.

Pro srovnání: V minulých volbách (před 5 lety) kandidovalo 40 stran, v Deštném v Orlických horách jsme zaznamenali 36,6% volební účast.

Na podzim nás čekají ještě jedny volby. Ve dnech 20. – 21. 9. 2024 budeme volit krajské zastupitele.

LZ

DO JARNÍHO ÚKLIDU OBCE SE ZAPOJILI MNOZÍ

■ Nejen Dešteňáci se systematicky vydávali poklidit obec, příkopy kolem cest a turistických tras. Stalo se tak v rámci pravidelné údržby, brigád, celorepublikového projektu „Uklidíme Česko 2024, uklidíme Deštné“ i nápadu „Uklidíme si hřebenovku“.

První úklid proběhl 13. dubna. „Hřebenky“ byly poklizeny několikrát. Spolkem Velká Deštná, automobilkou, dobrovolníky z Deštného. Byl vysbírán nepořádek, který nám v Orlických horách zanechávají ti nezodpovědní.

Potom, co během několika hodin bylo z přírody vysbíráno několik pytlů odpadu a různých „pokladů“, došlo na zaslouženou svačinu, zhodnocení. Škoda, že to Sedloňovu a Olešnici tentokrát nevyšlo. Udělá se najednou kus práce a setkání na Černém kříži bývá fajn.

Dikey všem, kteří obětovali volný den dobré věci.

LZ

POUŤ NA ČERNÉM KŘÍŽI

■ Sedloňovská pouť ke Svaté Anně by letos měla být 27. července. Doprava na Černý kříž bývá zajištěna zvláštním minibusem, který má zastávku i v Deštném.

LZ

JARNÍ SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU

■ Jarní svoz nebezpečného odpadu proběhl v sobotu 25. května na sběrném dvoře za hasičskou zbrojnicí. **LZ**

PROVOZNÍ DOBA SBĚRNÉHO DVORU OD 1. ČERVENCE

■ Od pondělí 1. července 2024 bude sběrný dvůr otevřen v době:

STŘEDA 16:00 – 17:00

SOBOTA 9:00 – 10:00

Pracovní dny 7:00 - 15:00 pouze po předchozí telefonické domluvě (tel. 702 004 316/725 351 297)

Na sběrném dvoře lze uložit velkoobjemový odpad, elektroodpad, kov, papír, komunální odpad, plasty, sklo.

Nelze uložit stavební odpad, biodpad, nebezpečný odpad (autobaterie, gumy, zářivky, barvy aj.).

K uložení bioodpadu slouží zelené kontejnery rozmístěné po obci.

K uložení textilu slouží kontejner na sběrném místě nad Národním domem.

K uložení jedyých tuků slouží červená popelnice umístěna u sběrného dvora.

NELZE ULOŽIT ODPADY Z PODNIKATELSKÉ ČINNOSTI.

Simona Vlková

DO PAPIRU PATŘÍ:	DO SKLA PATŘÍ:	DO NÁPOJOVÝCH KARTONŮ PATŘÍ:	DO PLASTŮ PATŘÍ:
• noviny, časopisy • kancelářský papír • reklamní letáky • knihy, sešity, krabice • lepenka, karton • papírové obaly (např. sáčky) • nevadí papír s kancelářskými sponkami • není ani nutné odstraňovat foliové okénko z obálek	• láhve od nápojů • skleněné střepy • tabulové sklo • není nutné rozbíjet • nemusí se odstraňovat etikety a víčka • do zeleného kontejneru patří barevné sklo a do bílého čiré sklo. Pokud máte v obci zelený kontejner, patří tam jak barevné, tak čiré sklo	• nápojové „krabice“ od džusů, mléka a mléčných výrobků, vín, rajskeho protlaku, hotových omáček, apod.	• PET láhve od nápojů (prosím, nezapomeňte je sešlápnout!) • kelímky, sáčky, fólie • výrobky a obaly z plastů • polystyren
Prosím, nevhazujte: • mokrý, mastný, nebo jinak znečištěný papír • uhlovany a voskovany papír • použité plenky a hygienické potřeby	Prosím, nevhazujte: • keramiku • porcelán • autosklo • drátěné sklo • zrcadla	Prosím, nevhazujte: • nápojové kartony znečištěné zbytků potravin (pokud je vypláchnete vodou a zmáčknete, pak je můžete vhodit do kontejneru na nápojové kartony)	Prosím, nevhazujte: • novodurové trubky • obaly od nebezpečných látek (motorové oleje, chemikálie, barvy, apod.) Další informace o třídění a recyklaci na jaktřidit.cz

ŠKOLA V JEDLOVÉ – OD ROKU 1897 DO ROKU 1914

■ Výtah z „Pamětní knihy obce Jedlová“, kterou psal vedoucí školy v Jedlové Rudolf Seidel.

Dne 10. října 1897 se zřekl učitel Křištof Zubian místa učitele v Jedlové a odešel jako řídící učitel na protestantskou soukromou školu v Alttratzan v Bukovině. Od 1. září 1897 byla zrušena expoziturní stanice v Huti a změněna v trvalou expozituru. Byla vyčleněna ze školní obce Jedlové a začleněna do školní obce ve Velkém Uhřínově.

Za odešlého učitele Křištofa Zubiana nastoupil podučitel Josef Seidel z Velkého Uhřínova na jeho místo.

Dne 1. září 1899 odešel řídící učitel Daniel Wanschura po 40. leté službě do výslužby, když působil 16 a půl roku v Jedlové.

Prozatímním vedením školy byl pověřen učitel Josef Ohnheiser z Říček. Dne 1. září 1900 byl jmenován dosavadní řídící učitel školy v Plasnici Antonín Jarausch řídícím učitelem v Jedlové. Na jeho místo v Plasnici nastoupil učitel Josef Ohnheiser.

Dne 1. října 1900 byla učitelka ručních prací slečna Sofie Freiwaldová z Jedlové přeložena do Velkého Uhřínova, na její místo nastoupila slečna Anna Streckelová v Jedlové. Po svém definitivním ustanovení ujal se řídící učitel Antonín Jarausch služby na kůru, kterou vždy zastával vedoucí školy. Farní úřad v Deštné zastával však mínění vypovědět službu na kůru nynějšímu vedoucímu a dát ji domkáři Ferdinandu Liebichovi z Jedlové čp.98. Následující kroky řídícího učitele Antonína Jarausche měly natolik úspěch, že na základě výťahu z pozemkové knihy, školní kroniky z Jedlové a farní kroniky z Deštné, tehdejšímu vedoucímu jedlovské školy patřilo přednostní právo na užívání tzv. jedlovských školních polí, pokud zastával službu na kůru. Žádná kronika a žádný spis nedává vysvětlení, kdo daroval farní a kostelní pole v Jedlové jedlovskému kostelu, které v následujících dobách podle pevně založeného knihovního stavu byly využívány deštnskými faráři a jedlovskými vedoucími školy.

Během školního roku 1901/02 byl učitel Josef Seidel jmenován podučitelem v Deštné, zůstal však k dalšímu služebnímu použití v Jedlové. Od 1. září 1903 byl jmenován definitivním učitelem I. třídy na škole v Sedloňově a na jeho místo nastoupil kandidát učitelství František Berg. Před platností říšského školského zákona z roku 1869 dostávala škola v Jedlové od solnického panství ročně určité množství dřeva a tuto povinnost po roce 1869 solnické panství pozastavilo. Panu řídícímu učiteli Gabrielu Görigovi z Velkého Uhřínova je především co děkovat, že škola znovu přišla ke svému právu. Dva roky trvající spor mezi školou v Jedlové a vlastníkem panství svobodným pánem Vilémem z Königswarteru byl však ve třech instancích rozhodnut ve prospěch školy v Jedlové. (Jako tři instance byly: c.k.krajský soud v Hradci Králové, c.k.vrchní zemský soud, c.k. nejvyšší soudní dvůr). Náklady sporu šly k tíži solnického panství, rovněž tak muselo za uplynulé tři roky dodat příslušné dříví.

Od 1. září 1905 byl učitel Vilém Hoffman z Nebeské Rybné jmenován definitivním učitelem v Jedlové, zůstal však na svém služebním místě, protože nenašel v Jedlové byt.

Škola uprostřed snímku, po válce rekreační chata Vesmír, nyní diecézní zařízení pro katolickou mládež Vesmír.

Učitel František Berg byl nadále jeho zástupcem. Řídící učitel Antonín Jarausch obdržel za své vzorné a úspěšné působení pochvalné uznání zemské školní rady. Od 1. února 1907 byl učitel František Berg jmenován definitivním učitelem v Jedlové, poněvadž učitel Vilém Hoffman našel jiné definitivní umístění.

Dne 14. června 1908 bylo překvapeno obyvatelstvo Jedlové smutnou zprávou, že zemřel všeobecně oblíbený a vážený učitel Antonín Jarausch. Po léta trpěl chronickým zánětem ledvin a s trpělivostí snášel těžké tělesné bolesti, které jej tři dny před smrtí nutily opustit školní místnost, do které se již nikdy nevrátil. U jeho rakve truchlila vdova a dvě nezaopatřené děti. Jeho pohřeb se konal za díkůvzdání všech, kteří jej znali a milovali. Za vedení okresního školního inspektora se pohřbu zúčastnilo téměř 60 učitelů, dále spolek mládežníků „Eintracht“, pěvecký spolek z Deštné, sbor hasičů z Deštné, školní mládež a velké množství lidí. Zazpíváním smutečních sborů se s ním rozloučili jeho kolegové učitelé, žáci a přátelé zpěváci. Dojemný projev pronesl nad otevřeným hrobem děkan Václav Erichleb a nový učitel František Janischta z Olešnice.

Řídící učitel Antonín Jarausch se velmi zasloužil o školu a obec. Od 17. června 1908 byl jmenován prozatímním vedoucím školy učitel František Berg. Poněvadž nebyla přidělena žádná učitelská síla, musel vyučovat sám až do konce školního roku. Od 1. září 1908 byl řídící učitel Ferdinand Liebich z Rampuše jmenován prozatímním učitelem a pověřen řídícím učitelem v Jedlové od 1. října 1908. Od 1. ledna 1909 do 31. března 1909 byl učitel František Berg prozatímním vedoucím školy v Jedlové – Zákoutí. Tyto tři měsíce se v Jedlové vyučovalo pololetně. Od 1. září 1909 odešel učitel František Berg jako definitivní učitel do Deštné, na jeho dosavadní místo nastoupil ve stejný den učitel Josef Schmoranzer z Říček, nejprve jako prozatímní učitel, později jako definitivní učitel. Dne 24. února 1912 onemocněl řídící učitel Ferdinand Liebich na poškození nervů. Muselo se potom vyučovat pololetně. Učitel Josef Schmoranzer převzal vedení školy, za nepřítomnosti učitele byl ustanoven kandidát učitelství Eduard Tasler z Kunštátu. Od 1. dubna 1913 nastoupil řídící učitel Ferdinand Liebich na trvalý odpočinek a přestěhoval se do svého domu čp. 98 v Jedlové-Zákoutí. Při jednom jednání před krajským soudem v Hradci Králové dne 14. března byl učitel náboženství P.Jindřich Lasch odsouzen pro zločin proti mravopověstnosti spáchaný na jednom chlapci z první třídy a dvanácti chlapcích druhé třídy zdejší školy. K tomuto soudnímu jednání bylo 15 chlapců ze zdejší školy vysláno do Hradce Králové. Koncem školního roku 1913/14 byl učitel Eduard Tasler odvolán a odešel jako prozatímní učitel do Bedřichovky. Od 1. září 1913 nastoupil Sergius Hamm dosavadní vedoucí školy v Mnichově službu jako řídící učitel v Jedlové. Dne 8.července 1914 se konaly ve farním kostele v Deštné smuteční bohoslužby za zastřeleného následníka trůnu, na nichž se zúčastnili žáci obou tříd.

**Přeložil: Dr. Václav Matouš, přepsal: Hlaváček Jan,
foto: Ing Vladimír Homolka**

OBRAZY Z ORLICKÝCH HOR

■ Sestavil dle fotogr. Fr. Šmika a textem doprovází Čeněk Chýský v Rychnově nad Kněžnou

Nakladatel Neubert a synové, Smíchov, rok vydání 1920

„Není tomu tak dávno, co jsme se divili, že turistický svět český nechává nepovšimnutý tak krásný kraj, jakým jsou Orlické hory s přilehlým podhořím, náš údiv byl ovšem velmi oprávněný, byť i pochopitelný, neboť i nejkrásnější kouty světa byly kdysi neznámy a i jim bylo hledati a najíti přízeň domácích i cizích hostů a upozorniti na sebe....Je proto patrné, proč i my ve svých horách hledáme cest, jimiž bychom přivábili jak jednotlivce tak i celé proudy turistů a cizinců a jestliže mimo novinářskou propagandu, mimo psané a snad časem i živé slovo volíme dnes obrázek, třebaž že skromný a prostý...

Právem byla proto položena otázka, čím že mohou Orlické hory a jejich podhoří nejen vábiti, ale i trvale poutati návštěvníky cizí a domácí a čím že se liší na př. od majestátní Šumavy nebo od velkolepých scenerií dnes snad až příliš hlučných Krkonoš.“

ČENĚK CHÝSKÝ (1877 – 1952) český historik a gymnazijní profesor v Rychnově n. K. (S Josefem Salačem a Karlem Březinou vytvořili Jiráskovu cestu).

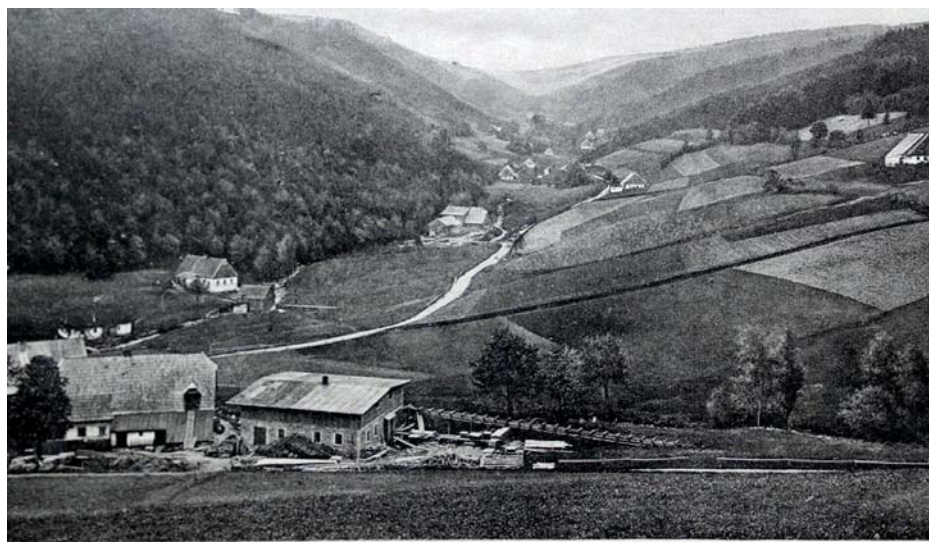
Zaujala mne tato útlá knížka především svým způsobem propagace Orlických hor před více než sto lety. Omezené možnosti šíření zpráv a reklam oproti současným možnostem, láska k horám a patriotismus - nejen propagátora Orlických hor Čenka Chýského.

W

12. Antoniental (chaloupky JUDra J. Štemberky).

14. Zákoutí (Hinterwinkel) nad Bělou.

ORLICKÉ HORY - KRAJ PETROLEJKY A TICHÝCH VEČERŮ

■ Híííííííííí!!! Orlí hlas se nesl nad tmavnoucí plání. Náš pozdrav Orlím horám! Při každém zvolání jsme nadskočili, mávali rukama a snažili se vznést nad Šerlišskou loukou a sletět z hraničního hřebene, na který jsme právě vystoupali z Čech, na druhou stranu, do polského Kladska, jiné země, jiného pomorí. Vzduch byl nádherně chladný a průzračný a daleko do Kladska se tehdy táhly horské smrkové lesy. Stáli jsme přímo na státní hranici. Na protějším svahu, již v polských Bystřických horách, svítila v zapadajícím slunci jezera vzdálených rašelinišť. Tam jsme chtěli doletět. Ale nikdy jsme nevzlétli, ruksaky nás táhly k zemi. Alespoň jsme to zkusili! To bylo skoro před půl stoletím.

Od té doby jsme na hřebenech Orlických hor mnohokrát volali hlasem skalních orlů a mávali perutěmi. Někdy na sněhu, jindy na podzimem umrzlé trávě, kdy z Kladska troubili jeleni. Nebo na letní louce, dodaleka porostlé nizoučkým horským svízelem. Také zjara, kdy se potoky sněhových vod hnaly do údolí a hory voněly. Za takových dnů létaly červené i žluté křivonosky od smrku ke smrku a hlasitě volaly. Orlické hory byly totiž krajem smrkových lesů a Bukačka, horská bučina a dnes přírodní rezervace, byla už tehdy zvláštností. Svou hořkou a kyprou vůní, šťavnatými rostlinami, mohutnými stromy, vlhkým podrostem i sykavým zpěvem lesních budničků se odlišovala od přísných smrčin. V nich byly zase nejkrásnější čisté porosty metličky křivolaké, něžné trávy: jí porostlé lesní okraje se podobaly srsti hebkého zeleného zvířete, suché a husté. Hodiny ses v ní mohl převalovat v horkém slunci. Teprve až ze smrkových houštin začaly zpívat červenky, byl čas jít domů. Na Orlické hory přicházel večer a po něm hvězdnatá noc.

Vždycky jsem měl pocit, že v Orlických horách a v kraji pod nimi se narodil kdosi dobrý, že tam žijí úctyhodní a zbožní lidé. Snad proto, že jsem v mládí čítal Jiráskovy knihy, které se tam odehrávaly, možná proto, že si pamatuji, že babička Boženy Němcové pocházela „z Olešnice, pohorské vesničky na slezských hranicích, kde žila v malé chaloupce“. A Olešnici na severu Orlické hory začínají a daleko odtud na jihu, u Zemské brány, končí. Skalami a roklí Zemské brány se tam prodírá do Čech Divoká Orlice, řeka, která těm horám dala jméno. Je to hraniční kraj. Nebýt toho, že císařovna Marie Terezie ztratila v roce 1742 za slezských válek i kladskou část Slezska, mohl bys jít dnes volně a bez cestovního pasu až k pramenům Divoké Orlice, na rašelinná Jezerní pole, za Černá bahna, na horu Umrlec. Až tam, do kraje hrůzostrašných jmen, jsme kdysi chtěli doletět jako orli. Ale doba nám tehdy nepřála.

Ušklibáš se trochu při zmínce o historii nebo literatuře? Nebaví tě to a přeskakuješ řádky? Dělaš chybu, než se někam vypravíš, snaž se o tom kraji dozvědět co možná nejvíc. Nakonec (a jednou na to přijdeš sám), není na světě nic lepšího a uspokojivějšího, než se neustále vzdělávat a poznávat věci do hloubky. Nemusí to být samozřejmě vždycky jen dějepis nebo knížky, co ti otevře oči. Já jsem si z Orlických hor přinesl celoživotní poznání z černé chalupy ve stráni pod šerlišskou loukou. Každý den jsme tam večer chodili pro kozí mlíko. Ne mléko, ale mlíko, ke koze se to líp hodí. V chatrči žili dva staří lidé, manželé. A bílá bezrohá koza. Mluvili na ni i na sebe houkavou nerosrozumitelnou němčinou. Dřevěný dům nádherně voněl prací, senem a hnojem a byl

úplně tmavý. Prošátrali jsme se černou chodbou, zakleпали. Nad mohutným stolem zářila lampa na petrolej, skalní olej. Zalévala stůl teplým žlutavým světlem. Na stěnách a trámech se chvěly stíny, tam panovalo příšeří. Na kachlových kamnech litinový hrnec s brambory. Ve světnici byly jen jednoduché, užitečné a trvanlivé věci. Důkladné. A všude tichý mír. Poznal jsem, jak dobře se dá žít i při úplné skromnosti, jen s bílou kozou a chundelatým psíkem, s loukou a brambory. Ti dva lidé vůbec neměli koš na odpadky! Všechno se dalo upotřebit, sníst, spálit, zkrmit, zužitkovat. Všude čisto, za domem v louce studánka. Zaplatili jsme pár halířů a loudali se šerem a rosou s bandaskou modravé tekutiny vzhůru loukou. Byla hladce posekána, tráva tam tehdy znamenala život. Často si na tu louku vzpomenu, když vidím po Čechách zničené, zarostlé, pošlapané a nesečené louky. Trochu nouze by nám neuškodilo, daří se nám až příliš dobře! Doma, v naší chatě, jsme z mlíka vylovili kozí chlupy, ukrojili chleba a těšili se na další den, další dny. Co může být krásnějšího?

Až někdy přijdeš ty na hřebeny Orlických hor, na šerlišskou louku, ke staré, dávno zrušené jednotřídce u slezské hranice, počkej, až ti pod perutě zavane vítr polák. Pak skákej co možná nejvýš, nepřestávej, mávej křídly a na celé hory volej divoké orlí híííííééé!!!

Z knihy „Nejkrásnější sbírka (1998)“ od Miloslava Nevrlého **vybral Jakub Dvořák**

Miloslav Nevrlý se narodil v Praze 29. října 1933. Krajinami jeho dětství byly opuštěné hostivické rybníky, říční údolí Vltavy, zarostlé pražské zahrady a periferie,

kde trávil všechny volné chvíle chytáním a kroužkováním ptáků. Po studiu zoologie na Karlově univerzitě odešel do Liberce a šťastně spojil svůj zájem o přírodu s prací v Severočeském muzeu. Poznání nového domova se věnoval s důkladností vědce, nadšením objevitele a neobyčejnou vnímavostí. Stejně rozvíjel svůj vztah i k mnoha jiným krajinám, zejména slovenským a rumunským; ty navštěvoval nejdříve sám, později se skautkou mládeží, které se dlouhá léta věnoval. Jako autor je nejvíce známý Knihou o Jizerských horách, nevšední obsahem i zpracováním. Ale také jeho ostatní díla: Cestovní zpráva čarodějova učně, Karpatské hry, Nejkrásnější sbírka, Chvály Zadní země, Zašlá chuť morušek, okouzila mnoho čtenářů a další přesvědčila, že soulad s přírodou prospívá tělu i duši.

ČECHY – ORLICKÉ HORY
SPOLEČNOU PRACÍ SPISOVATELŮV A UMĚLCŮ ČESKÝCH
VEDA FR. AD. ŠUBERT A F. A. BOROVSÝ
DÍL V. HORY ORLICKÉ + STĚNY
V PRAZE 1883 VYDAVATEL A NAKLADATEL J. OTTO

KU PROLUCE NÁCHODSKÉ V.

■ Hrad Frymburk zajisté se původně Friedenburg nazýval a založen byl počátkem XIV. století, ne-li dříve. První známý pán na něm jmenuje se Matouš z Frymburka okolo

Při Medhují mezi Náchodem a Novým Městem.

1437

r. 1354. Pak tu panoval rod pánů z Lipé, po něm ve druhé polovici XIV. stol. Jan z Lichtenburka, od něhož jej koupil pan Hynek z Dubé jinak z Náchoda r. 1367. Počátkem XV. stol. vládl také na Frymburce pověstný za válek husitských Jan Městecký z Opočna. Na počátku XVI. století byl Frymburk v držení Andělův z Ronovce.

Z nichž Achylles Anděl z Ronovce prodal Frymburk s veškerým zbožím k němu příslušným před r. 1534. Janovi trčkovi z Lípy a na Lipnici. A tak mocný hrad, jenž do té doby vládl četným vesnicím v okolí i městečkům, připojen jako část podružná ku panství jinému, Opočenskému, a sláva jeho pohasla. Noví páni raději bydlí na výstavnějším Opočně nežli na tomto pohorském hnízde nepohodlném, mezi lesy odlehlém. Koncem XVI. stol. byl už Frymburk neobydlen.

Když pak r. 1626. povstalo na zboží Opočenském veliké povstání selské, rozrušení sedláci ztekli prý hrad Frymburský a vybili ho. A co po nich ještě zůstalo nezničeno, to zničili pak Švédové. Než i po té části některé nuzně přikrývány, v tom stavu udržel se až do druhé polovice minulého století. Tou dobou vrchnost Opočenská přestala na další udržování střech nakládati, „a tak za několik let vzaly střechy za své, stropy se probořily a deště s mrazy zdi potrhaly a rozežraly“.

Volněji si opravdu vydychneme, když ze smutných rozvalin vyšedše, staneme před hradem a rozhlížíme se malebným, lesnatým údolím pod ním, kdež vesele klapě osamělý mlýn Olešenkou hnaný, i po vrších a kopcích kolem se pnoucích.

Pokračování příště.

W

MÍSTNÍ NÁZVY A JEJICH POUŽÍVÁNÍ

■ Určitě jste zaregistrovali, že v Deštníku je na zadní straně vytištěna krátká zpráva: „Otištěné příspěvky mohou být stanoviskem autora a nemusí vyjadřovat postoje vydavatele“. Stejně tak, jinou formulací, se vyjadřují ve Skuhrově: „Redakce neodpovídá za obsah a stylizaci příspěvků. Texty neprocházejí odbornou jazykovou úpravou. Je vyhrazeno právo na případnou úpravu či zkrácení příspěvků“ a v třeba v Kvasínách: „Za názory přispívatelů a pravdivost příspěvků nesou odpovědnost sami přispívatelé“.

Občas se objeví články, ve kterých najdete nesprávné nebo nespisovné výrazy. Školní mládež by za chyby byla ohodnocena sníženou známkou. A co my, dospělí? Špatnou známku nedostaneme, ale dáváme špatný příklad školákům.

Tak třeba, jak užíváme místní názvy. Hovorově říkáme jedu na Deštnou. Pokud je to vrchol Velká Deštná, je to v pořádku, ale pokud se to týká obce Deštné v O. h., musíme říci, jedu do Deštného. V naší Kačenčině pohádkové říši jsou názvy částí obce ženského rodu. Jako například Luisino údolí nebo Antoniino údolí (nesprávně Antonínovo údolí). A tak bych mohl pokračovat. Redakční rada nezasahuje do obsahu článků přispívatelů, ale je ochotná ke konzultacím a nápravě případných nedostatků. Budu se těšit na spolupráci.

W

Ze školy

MALOTŘÍDNÍ ŠKOLY VELKÝM PŘÍNOSEM PRO DĚTI I V ZÁKLADNÍ ŠKOLE DEŠTNÉ V ORLICKÝCH HORÁCH

■ Učit na malotřídní škole dokáže jen málokdo. Neexistuje žádné jednoduché schéma pro každou vyučovací hodinu, takže výuka je náročná zejména pro učitele.

Žáci však vnímají neskutečný přínos pro svůj osobnostní rozvoj a mnohdy pocítují v malé škole větší bezpečí, protože zde vládou příjemné vzájemné vztahy a každá změna je tak pro ně motivující.

Tak i ředitelka ZŠ Deštné v Orlických horách paní Mgr. Hana Brychtová se rozhodla, že využije nabídky Nadačního fondu LEPŠÍ ŽIVOT a zaregistruje svou školu do čtenářské aktivity ČTEME S RODIČI a školku do čtenářské pregramotnosti MAMI, TATI, POJĎME SI ČÍST, vše pod záštitou MŠMT a osobní záštitou hejtmana Královéhradeckého kraje Mgr. Martina Červíčka, brig.gen. v.v.

Dne 12.2.2024 obdržela MŠ knihy z nakladatelství ADVENT-ORION pro rodiče a v ZŠ byla toho dne zahájena emočně motivační akce, kdy žáci museli číst 1 knihu týdně a výstupem byl vyplněný čtenářský dotazník, kam žáci museli napsat z dané knihy poučení. V MŠ pak četli dětem jejich rodiče a výstupem byl společný obrázek připomínající knihu.

Den 3.4.2024 byl takovým malým slavnostním dnem, kdy všichni již očekávali návštěvu protagonisty aktivit, ředitele Nadačního fondu LEPŠÍ ŽIVOT, Ing. Josefa Vavříka, který přijel aktivity vyhodnotit.

Nejdříve to bylo ve škole ve spojené třídě 3.-5.ročníku. Zahájení nastalo společnou písničkou ČTEME KAŽDÝ DEN a pak si každý již samostatně přicházel pro svou odměnu, a to v podobě knihy PEJSEK HARYK A HOUBY z nakladatelství ADVENT-ORION, kterou pro žáky zakoupila investiční firma J.B.Corporation s.r.o.. Ze čtenářských dotazníků jsme zjistili poučení, která oslovila téměř všechny žáky: nemyslet jen na sebe, můžeme si pomáhat, máme poslouchat rodiče, být zodpovědným, neubližovat slabším aj. A když jsme hlasovali o nejlepší knize – vyhrály to u starších žáků MEDOVÉ PŘÍBĚHY.

Po společné fotografii a závěrečné písničce nastalo vyhodnocení ve spojené třídě 1.a 2.ročníku, kde zejména u některých prvňáčků bylo vidět, jak jsou se svými vědomostmi napřed. I zde byl hodnotící program stejný a když obdrželi stejnou knihu jako jejich starší spolužáci PEJSEK HARYK A HOUBY, již se těšili, že až půjdou na podzim s rodiči na houby, tak je již budou znát. U prvňáčků byla pro nás zajímavá tato poučení: nebudu odcházet sám z domu a máme pomáhat druhým. Druháci již psali hlubší témata, jako: nemáme nikoho soudit, protože pomoc může přijít z nečekaného místa, opravdový přítel je ten, který se dokáže rozdělit i o svůj poklad atd.

Po vyhodnocení žáků následovala závěrečná aktivita v MŠ.

Na stěnách školy nás vítaly obrázky, které malovaly děti se svými rodiči. Společnou písni KNIHA JE NÁŠ DOBRÝ KAMARÁD jsme se vzájemně přivítali. V MŠ byly pouze 4 děti, protože všechny ostatní byly nemocné.

Když děti naslouchaly příběhu JAK KARLÍK S TOMÁŠKEM NAŠLI DĚDEČKOVU KOUZELNOU KNIHU, KTERÁ ZMĚNILA CELÝ JEHO ŽIVOT, dozvěděly se, že každá kniha, která má v sobě nějaká poučení, je kouzelná a když se budou těmi poučeními řídit, tak se změní i jejich život. Jakmile spatřili svou 1.kouzelnou knihu, taktéž z nakladatelství ADVENT-ORION, a to Hnědáček a nalezená podkova, kterou pro ně rovněž zakoupila investiční společnost J.B.Corporation s.r.o., již se nemohly dočkat až jí budou mít ve svých rukách. Než ji ale dostaly, musely každý samostatně přijít, podat ruku, podívat se do očí, pozdravit a představit se. Teprve až pak mohly obdržet z ruky ředitelky paní Mgr. Hany Brychtové toužebně očekávanou knihu. Při tom však nesměly zapomenout poděkovat. Po společné fotografii se děti rozloučily stejnou písní KNIHA JE NÁŠ DOBRÝ KAMARÁD a odcházely na program před obědem ven.

Když jsme s paní ředitelkou Mgr. Hanou Brychtovou zhodnotili celý průběh, ředitelka mimořádně ocenila knihy z nakladatelství ADVENT-ORION a celý průběh vnímala jako silně motivující nejen pro žáky, ale také i pro rodiče dětí z MŠ.

Poděkování za celý průběh aktivity patří celému učitelskému sboru a hlavně ředitelce Mgr. Brychtové za její přístup k působení na charakter dětí tímto inovativním způsobem vedení k charakteru. Největší poděkování však patří všem rodičům, kteří se aktivně se svými dětmi zapojili, protože jsou pro ně tím nejdůležitějším vzorem a bez nich by to prostě nebylo ono. Závěrečné poděkování patří též sponzorovi, který vnímá, že nejdůležitější investice je právě investice do dětí na podporu rozvoje jejich charakteru a v tomto případě to byla investiční společnost J.B.Corporation s.r.o.

Text: Ing. Josef Vavřík

Základní škola a Mateřská škola
Deštné v Orlických horách

VÁS ZVE NA

POCHOD OKOLO DEŠTNÉHO

V SOBOTU 15.6.2024

**START POCHODU
OD ŠKOLY**

9:00 - 10:00

**POSEZENÍ NA
ZAHRADE MUZEA**

11:00 - 17:00

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

DĚTSKÁ 5 KM

PĚŠÍ 15 KM

CYKLO 25 KM

VÍTÁNÍ BLEDULÍ

■ Ve čtvrtek 18. dubna 2024 se navzdory nepříznivému počasí konala v malebném okolí chaty Radost v Plasnicích přírodovědná soutěž Vítání bledulí. Soutěž jako vždy uspořádala Správa CHKO Orlické hory. Z naší školy se soutěže s nadšením a odhodláním zúčastnili žáci 4. a 5. ročníku. Úkoly byly vědomostní i dovednostní, a daly zabrat. Volný čas v cíli vyplňovala zajímavá stanoviště hlavně o fauně Orlických hor. Po absolvování soutěžní cesty byli všichni spokojeni a s chutí si dali svačinku a čaj. I když jsme v soutěži skončili na krásném sedmém místě, odjeli jsme domů plni zážitků a ponaučení.

Děkuji všem dětem za skvělou účast v soutěži, organizátorům za výbornou organizaci a chatě Radost za super zázemí.

Jana Rémišová

ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ 2024

■ Jako již každoročně se naše škola účastní veřejné sbírky ve prospěch Ligy proti rakovině Praha. Akce se konala ve středu 15. května 2024, tématem byla prevence rakoviny prsu.

Do „ulic“ Deštného se rozběhly dvě party deváťáků. Na hotovosti bylo vybráno 6425,- Kč a 230,- Kč na QR platbách. Celkem tedy - ještě neoficiální - výtěžek sbírky je 6 655,- Kč.

Děkujeme všem, kteří na sbírku přispěli.

Jana Rémišová

ŠKOLNÍ SPORTOVNÍ UDÁLOSTI ZŠ A MŠ DEŠTNÉ V O. H.

■ Sportovně-branný den

Dne 24. dubna 2024 proběhl na Stříbrném rybníce Sportovně-branný den, který pro nás organizovali studenti z Katedry tělesné výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové (UHK). Tento den byl plný skvělých a zábavných pohybových aktivit, které zahrnovaly paměťové, vědomostní a problem-solvingové úkoly. Děkujeme studentům a pedagogům z KTVS PdF UHK za výbornou organizaci

a pečlivé plánování. Atmosféra byla odlehčená a pohodová, ale zároveň soutěživá, což děti motivovalo k vynikajícím výkonům.

Naši žáci si užili den plný sportu a zábavy, který jim umožnil rozvíjet nejen své fyzické schopnosti, ale i týmovou spolupráci a strategické myšlení. Spolupráce s KTVS PdF UHK byla pro naši školu velkým přínosem a těšíme se na další společné akce.

■ Atletický den druhého stupně na stadionu v Dobrušce

Dne 14. května 2024 jsme pro naše žáky druhého stupně zorganizovali atletický den, který se konal na stadionu v Dobrušce. Žáci byli rozděleni do čtyř skupin, v nichž plnili osm atletických stanovišť. Nejprve se s disciplínou seznámili, poté si mohli vyzkoušet svůj nejlepší výkon. Podívejte se na výsledky jednotlivých disciplín na stránkách školy (zsdestne.cz). Stanoviště štafetová předávka a nízký start byla koncipována pouze výukově, výsledky se neměřily. Své dovednosti mohli využít na dalších stanovištích.

Nejlepší žáci v jednotlivých disciplínách:

- Běh na 800 metrů: Jiří Malý (9. ročník) - 2:48:00
- Běh na 60 metrů: Kirilo Filiushchenko (8. ročník) - 6,83 s
- Překážkový běh Jiří Malý (9. ročník) - 14,45 s
- Vrh koulí: Jiří Malý (9. ročník) - 11,34 m
- Skok daleký: Jiří Malý (9. ročník) - 4,12 m

Gratulujeme všem zúčastněným žákům k jejich výkonům a děkujeme za jejich snahu a nasazení. Děkujeme také všem učitelům a organizátorům za podporu a přípravu těchto sportovních akcí.

Pro více informací a videa z obou akcí navštivte YouTube kanál naší školy, kde naleznete záznamy plné skvělých momentů a výkonů našich žáků.

Těšíme se na další sportovní akce a přejeme našim žákům hodně úspěchů v jejich dalších sportovních aktivitách!

■ Plavecké lekce pro 1. stupeň

Žáci 1. stupně měli v letošním školním roce možnost absolvovat deset lekcí plavání. Tyto lekce nejenže pomohly dětem zlepšit jejich plavecké dovednosti, ale také jim přinesly spoustu zábavy a radosti. Na konci kurzu obdrželi všichni účastníci plavecké vysvědčení, které ocenilo jejich úsilí a pokroky. Děkujeme všem instruktorům a učitelům, kteří se na organizaci těchto lekcí podíleli.

Karel Růžička

SPORTOVNĚ – BRANNÝ DEN NA STŘÍBRŇÁKU

■ Naše škola vyrazila 24. dubna od osmi hodin na sportovní den do Hradce Králové. Tuto akci pořádala hradecká univerzita, respektive její studenti. Na akci vyrazil celý druhý stupeň společným autobusem z Deštného. Po příjezdu jsme se seznámili se studenty univerzity a jednotlivými stanovišti. Poté jsme byli rozděleni do týmů po čtyřech. Na konci bylo utvořeno šest týmů, stanovišť bylo osm. Některá stanoviště byla založena na sportovní aktivitě, jiná na myšlení. V soutěži se hrálo na čas a preciznost. Na konci proběhlo vyhlášení, na kterém byly vyhlášeny výsledky a následovně každý účastník dostal diplom a vyrazelo se zpět ke škole. Akce se mi velmi líbila, byla zde spousta zajímavých aktivit a stanovišť.

Jan Bartheldy, 8. ročník

BESEDA S LUCIÍ SEIFERTOVOU A PŘESPÁNÍ VE ŠKOLE

■ V pátek dne 19.4. od čtyř hodin probíhala v naší škole beseda se spisovatelkou a ilustrátorkou Dějin udatného českého národa Lucií Seifertovou. Nejdříve nám pověděla něco o sobě a jejím životě, potom nám ukázala své knížky. Následně jsme si vyrobili 3D knížku. Když paní spisovatelka odjela, tak nás čekala druhá část programu. Šli jsme si opět špekáčky a hermelíny k ohni u muzea. Nakonec jsme se přesunuli do školy, kde jsme si nachystali spacáky a šli hrát hry do tělocvičny. Po hrách v tělocvičně jsme si zahráli hru upír. Po upírovi jsme se chystali už pomalu ke spánku u filmu. Když jsme se probudili, tak jsme se nasnídali a vyrazili domů.

Michaela Hájková, 6. ročník

NÁVŠTĚVA NOVINÁŘKY LUCIE ŠILHOVÉ

■ Dne 27. května naši školu navštívila novinářka Lucie Šilhová. Byla to skvělá příležitost dozvědět se více o světě novinářiny a poslechnout si zajímavé příběhy. Paní Šilhová nás uvítala s úsměvem a hned od začátku se s námi podělila o své zkušenosti z novinářské praxe. Vyprávěla nám o tom, jak se dostala k novinářině, jak probíhá její běžný pracovní den a jaké výzvy musí novináři překonávat. Zajímavé bylo slyšet, jak se připravuje na rozhovory a reportáže, a jak důležitá je pro novináře objektivita a pečlivá příprava. Během jejího povídání jsme měli možnost se ptát na různé otázky. Zajímalo nás, jaké byly její největší úspěchy, s jakými slavnými osobnostmi se setkala a jaké příběhy ji nejvíce zasáhly. Paní Šilhová ochotně odpovídala na všechny naše dotazy a poskytla nám cenné rady, jak se stát dobrým novinářem.

Adéla Rázlová

KNIHY, KTERÉ MĚ V POSLEDNÍ DOBĚ ZAUJALY

■ V poslední době jsou u nás hodně čtené knihy od Petra Horáčka, jsou rychlé, jednoduché a děti se u nich pobaví i přiučí. Nejoblíbenější je Husa Líza, knížka o huse, která by chtěla být jiná, ale nakonec zjistí, že je fajn být občas jiná, ale někdy i úplně stejná. Dále Motýl, Motýlek knížka je o holčičce, která hledá Motýlka a přitom objevuje svět. A poslední teď často čtená knížka od pana Horáčka je Modrý Tučňák, tato knížka pojednává o Tučňáčkovi, kterému chybí přátelé, cítí se sám a nejraději by odjel pryč. Když se mu podaří s někým se skamarádit a kamarádovi nevádí, že je jiný (modrý) než ostatní tučňáci, zjistí, že nikam nepotřebuje a je spokojený tam, kde je, což by mohlo dětem ukázat, že stačí jeden kamarád a nejsi na to sám.

A knížky, které neztrácejí vtip a důvtip jsou: Den, kdy Voskovky řekly dost a Den, kdy se voskovky vrátily domů. Knihy pojednávají o voskovkách, které už mají plné zuby toho, jak se k nim jejich chlapeček chová, a tak mu pošlou dopisy.

Dále jsou u nás hodně čtené knihy s ilustracemi od Ivony Knechtlové, kupříkladu Ty jsi můj Králíček. Kniha pojednává o Králíčkově a jeho mamince, Králíček je pravděpodobně našťavaný a říká mamince, jak by jí utekl, v co by se proměnil, myslím, že každou maminku by vyděsilo, že chce její Králíček utéct, maminka v knize tuto situaci zvládá velmi dobře a vtipně Králíčkově odpovídá, Králíček nakonec uzná, že utíkat nepotřebuje a nejlépe je v objetí jeho maminky. Kniha tedy dětem i rodičům ukazuje, že se i některé těžké situace dají zvládnout v klidu a s nadhledem. Ilustrace od stejné autorky najdeme

i v knize Anna ze Zeleného domu, která osloví jak starší dětské čtenáře, tak i dospělé. Musím uznat, že jsem se v malé Anně mnohokrát zhlédla, v jejím snění a touze potkat spřízněnou duši. Knihy pojednávají o životě Anny od dětství po dospělost, neztrácejí humor a naději, i když řeší velmi komplikované situace.

Jako další bych chtěla doporučit pro první čtení Q je O s ocáskem, potom sešitové knížky Knihovnička ke Slabikáři, tyto knihy z Knihovničky se dětem lépe čtou, protože obsahují jen velká písmena, tudíž bych ji velmi ráda doporučila jako motivaci pro čtení.

Knížka, která mě a nejen mě hodně zaujala, je Kouzelná země víl. Která malá holčička, nebo velká holka by je neměla ráda. Tato knížka má nádherné ilustrace a není jen o kouzlech, i když kouzla jsou taky bezva. Knížka má pár tipů na vyrábění, inspiruje k ochraně přírody a dozvíte se spoustu nových informací o kouzlení přírody. Protože příroda a víly umí kouzlit dohromady a to nejen vílím prachem.

A abychom nezůstali jen u dětských knížek, mám tu jeden tip pro dámy, tím je knížka Pojízdná čajovna splněných snů. Je to nádherná knížka, která pohladí po duši, klasická romantika, při které si žena odpočine a po předčtení se cítí svěžeji, je to kniha o ženě, která se úplně rozhodne změnit svůj život, otrást svými životními jistotami, také kvůli tomu, aby se začala více smát a začala si být sama sebou více jistá, i tím, co dělá nejraději.

Petra Holoubková

KNIHOVNA

■ Kvalita knihovního fondu se neodvíjí od jeho velikosti, ale od jeho obsahu, aktuality, různorodosti

Obecní knihovna se nachází v centru obce, v přízemí budovy obecního úřadu.

Díky výměnnému fondu nabízí škálu titulů, zajímavou regionální literaturu. Podívat se a vybrat si tu správnou knížku můžete prakticky kdykoliv. Najdete tu knížky pro vaše děti, naučnou literaturu, romány i knížky plné napětí.

Stačí zaklepat naproti na úřadě.

LZ

VLCI V ORLICKÝCH HORÁCH

■ Muzeum zimních sportů, turistiky a řemesel v Deštném v Orlických horách ve spolupráci s Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR, Regionálním pracovištěm východní Čechy, Správou CHKO Orlické hory v Rychnově nad Kněžnou uspořádalo v pátek 19. dubna již IV. setkání věnované problematice vlků „Vlci v Orlických horách“. V přednáškovém sále muzea bylo připraveno na osmdesát míst a ta se naplnila. Dle programu měl první promluvit poslanec parlamentu ČR radní našeho kraje MVDr. Pavel Bělobrádek, ale s ohledem na jednání v Praze vystoupil první pracovník CHKO Orlické hory RNDr. Václav Pavel, Ph.D. s tématem „Vlci v CHKO Orlické hory“. Ve svém příspěvku přehledně shrnul výskyt vlka v Orlických horách v průběhu 20. století. Upozornil, že vlk se v naší oblasti vyskytoval ojediněle v letech 1972 až 1976. Od roku 2018 se postupně vlk v naší oblasti zabydluje (2018 - 2 až 3 jedinci, 2020 - 5 jedinců, 2021 - 7 jedinců, 2022-24

-15 až 20 jedinců). Konstatoval, že centrum výskytu je v Polsku. Pro nás potěšující je, že škody na domácích zvířatech jsou v Orlických horách minimální. Věcný příspěvek rekapituloval a doplnil současný stav našich vědomostí. K příspěvku se rozvinula diskuze k ochraně stád a jejich zabezpečení.

Druhý vystoupil již zmíněný MVDr. Pavel Bělobrádek s příspěvkem „Aktivity Královéhradeckého kraje v souvislosti s výskytem vlků“. Zde pan radní konstatoval neutěšenou situaci v Broumovském výběžku. Zde se na rozdíl od Orlických hor nepodařilo najít společnou řeč mezi hospodáři, lesníky a pracovníky CHKO Broumovsko. Kraj se podílel na náhradách za škody a inicioval i snahu umožnit odstřel problematických jedinců.

Naším novým hostem byl Bc. Jan Drapák s referátem „Metody monitoringu a jeho výsledky pro oblast Orlických hor“. Pan Drapák nás seznámil s metodikou a významem sledování monitoringu velkých šelem a v našem případě především vlků. Zaměřil se také na potravní analýzu, podle které většinu stravy tvoří jeleni a jelenovití, v minimální míře prase divoké a vůbec nebyly zjištěny v 79 vzorcích (exkrementech) domácí zvířata. Příspěvek byl velmi zajímavý a přínosný.

Stálým řečníkem na našich setkáních je významný zástupce chovatelů, který naši republiku zastupoval i na mezinárodních setkáních, ovšem na druhém pólu názorového spektra než dr. Václav Pavel či Bc. Jan Drapák. Pan Ing. Tomáš Havrlant se pokusil nastínit měnící se přístup k vlkům v Evropě v referátu „Vlk obecný - současný stav u nás a v Evropě“. Poukázal na změny přístupu vlád ve většině zemí k ochraně vlka a hovořil o možné budoucí změně jeho ochrany. Poukázal na zkušenosti především ze Skandinávie, kdy je vlk tradiční, ale jeho počty jsou mnohem nižší než u nás. Rovněž prezentoval i náhled politických elit většiny zemí, kde se hovoří o nutnosti snížení vlčí populace. Velké

emoce u třech až pěti účastníků vyvolal možná nevhodně volený případ smrti dítěte z Iráku a film z útoku vlků na farmu. Přednášející byl obviněn z úpravy fotografií a manipulace s daty. /Osobně bych to přičítal spíše jiné interpretaci stejných či podobných dat. Pohled amatérských ochránců musí být nutně jiný než pohled farmáře či obyvatele hor./

Trojice příznivců vlků narušovala přednášku a vyvolala konfrontační atmosféru. Slovní útoky směřovaly na pana Ing. Havranta a MVDr. Bělobrádka. Část návštěvníku po tomto narušení odešla.

Další čas patřil odlehčujícímu příspěvku Ing. Rudolfa Remeše – „Odras setkávání lidí s vlkem v toponymech Orlických hor“. Zde autor poukázal na toponyma kartograficky fixovaná v mapách. Kupodivu na území CHKO Orlické hory se jich podařilo vystopovat jen šest. Také upozornil na další „zvířecí“ toponyma.

S posledním příspěvkem vystoupil krajský zastupitel a starosta Rokytnice v Orlických horách PhDr. Jiří Štěpán, Ph.D.. Název příspěvku: „Dopad vlčí populace na domácí zvířata v kraji“. Konstatoval, že od počátku výskytu vlka v kraji (2016) bylo do roku 2023 vyplaceno na škodách více jak 12 milionů Kč.

Jak hodnotit letošní setkání? Opět nalezneme dva různé pohledy. Menšina měla dojem, že setkání oprávněný pocit, že většina přítomných je pro regulaci vlka obecného. Většina pak měla pocit, že vlk do naší kulturní a hospodářské krajiny v takovémto množství nepatří. Realita bude během pár let jako vždy kompromisem. Je velká škoda, že vystoupení příznivců vlků bylo příliš emotivní a většina návštěvníků z něj byla v lepším případě v rozpacích. Dle mého subjektivního názoru tak poškodili renomované nadšence a dobrovolníky věnujícím se této problematice.

Bohumír Dragoun, foto W

ČARODĚJNICE

■ Poslední dubnový den neodmyslitelně patří pohanskému svátku pálení čarodějnic, který je v současné době hlavně společenskou událostí, kdy se sejdou lidé u ohně, děti se převléknou za Harryho Pottera, Hermionu, Saxanu a další čarodějnické učně a mají dovoleno od rodičů být vzhůru déle než jindy. Druhý den všechny totiž čeká svátek práce, 1. máj, se kterým jsou spojeny zase jiné zvyky a také pracovní volno. V Deštném jsme se bavili opět na zahradě muzea. Pro děti byla připravena čarodějnická stezka s úkoly, na jejímž konci je čekaly odměny v podobě medaile, cukrovinek a tvořivých dílen. Lidé přišli, a to je dobře. Všem moc děkujeme, že dorazili a užili si příjemný podvečer se svými sousedy.

Simona Vlková, foto Michaela Prouzová

POLÁRNÍ ZÁŘE

■ V noci z pátku 10. na sobotu 11. května 2024 se nad územím České republiky objevila velmi jasná polární záře. **DCŽM Vesmír**

Polární záře jsou bezesporu netradičním přírodním divadlem. Víte ale, jak vznikají a kde všude se vyskytují? Opravdu jsou výsadou pouze mrazivých polárních oblastí?

Polární záři, která je jedním ze symbolů arktických i antarktických končin, zná z fotografií snad každý. Překrásné světelné sloupy či stěny vznášející se nad zemským povrchem velice snadno upoutají lidskou pozornost. Zajímavé ale je, že polární záři můžete výjimečně pozorovat i z České republiky!

I když jsou polární záře patrné především v noci, jejich původcem je naše denní hvězda. Pokud na Slunce pohlédnete přes nějaký dostatečně hustý filtr, například svářečské sklo nebo speciální kovovou fólii určenou k tomuto účelu, uvidíte tzv. fotosféru. Tento viditelný povrch Slunce má teplotu téměř šest tisíc stupňů Celsia a je pro něj typický žlutobílý odstín, který dává slunečnímu svitu charakteristické zabarvení. Nad fotosférou se ale nachází ještě další vrstvy sluneční atmosféry. Tou nejvyšší je extrémně řídká koróna, která má teplotu kolem dvou milionů stupňů Celsia! Za běžných podmínek je lidským okem nepostřehnutelná, protože zaniká v ostrém slunečním svitu. Spatřit ji ale můžete v okamžiku, kdy je sluneční disk zakryt Měsícem. Tedy při úplném zatmění Slunce.

Právě v koróně vzniká tzv. sluneční vítr – proud částic (protonů, elektronů, jader atomů hélia), jež Slunce chrlí do svého okolí a zaplavuje jimi Sluneční soustavu. Tyto nabitě částice se však vesmírným prostorem nepohybují zcela nahodile, ale následují neviditelné vodící linky – magnetické siločarvy, které se proplétají celou Sluneční soustavou. Slunce se totiž

chová jako obří magnet s magnetickým polem sahajícím až za dráhu Pluta do vzdálenosti kolem 150 astronomických jednotek. Stejně jako Slunce mají vlastní magnetické pole i některé planety jako Země, Merkur, Saturn, Jupiter, Uran a Neptun.

Podobně jako se ovlivňují magnetická pole dvou blízkých magnetů, ovlivňují se i magnetická pole Slunce a planet. Částice slunečního větru poté cestují podél silokřivek vzájemně provázaných magnetických polí. U planet se jejich magnetické pole chová také jako štít, který je před účinkem slunečního větru chrání. Částice se svezou po magnetických silokřivkách a „proplují“ kolem planety. Některé z částic jsou ale magnetickým polem planety nakonec přeci jen polapeny.

V případě Země se tak stává zejména v oblasti zeměpisných pólů a zachycené částice putují po spirále směrem k povrchu naší planety. A právě zde se začínají rodit polární záře. Musí však být splněna ještě jedna podmínka – planeta musí mít atmosféru. Zmíněnou kombinaci magnetického pole a atmosféry naleznete pouze u Země, Jupiteru, Saturnu, Uranu a Neptunu. A jak tedy polární záře vlastně vznikají?

Z částic slunečního větru se při vzniku polárních září uplatňují především elektrony. Ty se na své cestě srážejí s částicemi atmosféry a předávají jim část své energie. Částice atmosféry ovšem nesetrvávají v tomto vybuzeném stavu příliš dlouho a přebytečné energie se opět zbaví jednoduše tak, že ji vyzařují v podobě světla o určité barvě (vlnové délce). A právě toto světlo pak vnímáme jako polární záři. Charakteristické zbarvení polárních září mají na svědomí zejména srážky elektronů s atomy kyslíku (zelená a červená barva) nebo s ionty dusíku (modrá a fialová barva).

Výskyt polárních září úzce souvisí s výškou nad zemským povrchem. Zatímco ve výškách nad 1000 kilometrů je atmosféra příliš řídká a ke srážkám dochází jen výjimečně, několik desítek kilometrů nad zemským povrchem je atmosféra pro vznik polárních září naopak příliš hustá. Hlavní oblast vzniku polárních září proto leží ve výškách 100 kilometrů nad zemským povrchem.

Určující je v tomto směru aktivita našeho Slunce. Ta ovšem není stále stejná, ale kolísá v pravidelných cyklech. V maximu aktivity Slunce doslova bouří a na jeho povrchu probíhají četné erupce slunečního materiálu. Pokud se oblak vyvrženého materiálu (tvoří jej částice slunečního větru) vydá na cestu k Zemi, může sluneční vítr získat na intenzitě a dočasně zesílit. Jeho částice se tak dostanou nejen do oblasti pólů, ale i do nižších zeměpisných šířek. Poté lze i u nás pozorovat polární záře. Ovšem i v tomto případě jsou ve výhodě pozorovatelé, kteří mají skutečně tmavé nebe.

V extrémních případech mohou být polární záře pozorovatelné dokonce i z takových zemí, jako je třeba Itálie. Výskyt polárních září doprovázejí také magnetické bouře, které jsou odezvou magnetického pole Země na zesílený sluneční vítr.

Pokud tedy budete mít příležitost spatřit polární záři na vlastní oči, určitě si ji nechte ujít. Dokonce bude nejlepší, když v danou chvíli zapomenete na magnetická pole i na fyziku a nevšední estetický zážitek si s čistou hlavou užijete naplno!

V Deštém jsme si mohli užít tento zážitek na maximum 10. května 2024.

vybrala Simona Vlková

ZDROJ: <https://www.hvezdarna.cz/astrokurz/>

KOULE

■ 11. května k nám přijel hostovat Divadelní soubor TEMNO. Zvláštní, TEMNO a přitom v tuto dobu tu mnozí na obloze zaznamenali polární záři.

Ale vrátím se k divadlu. Do hasičárny, na prkna, co znamenají svět. Tam v podvečer zářili týništití ochotníci. Tentokrát s divadelní inscenací Koule.

Koule je hra původně psaná pro rozhlas a Pavlu Tomicovou, posléze upravena pro Klicperovo divadlo v Hradci Králové, kde se stala okamžitě bestsellerem. Hlavní hrdinkou komedie je bývalá slavná atletka, která rekapituluje svůj život plný komických, trapných, ale i bolestných protikladů.

TEMNO hraje výhradně hry současných autorů a za pozlátkem smíchu nastiňuje ožehavé problémy soudobé společnosti. Nechává na divákovi, jestli se chce „pouze“ smát anebo i přemýšlet.

Škoda, že se nepřišlo zamyslet a za kulturou nevyrazilo více diváků.

LZ, foto W

ZÁJEZD DO HYBERNIE

■ Možná vám to přijede brzy, ale už na jaře musíme řešit podzimní zájezd do divadla. Probíráme se nabídkami. Hledáme vhodný termín a divadlo, které nabídne nějaký bonus. Řešíme, zda klasiku, balet, operu, muzikál, Jaké divadlo. V Hybernii mívají od všeho kousek. Bývá tam dobré obsazení, hrají odpolední představení. Hrají v sobotu a je to v centru. Vloni jsme byli nadšení. Rozhodnuto. Sobota 12. října. Zpívání v dešti.

Vstupenky máme. Máme i rezervovaný autobus. Divadelní příznivci, můžete se hlásit. Praha volá!

LZ

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

■ Snad už tradičně, příhodně kolem dne matek, jsme vítali občánky. Narozených nám vydalo na dva obřady. A to i přesto, že nám několik Druhorozených změnilo pobyt. Logicky. Jejich sourozenci šli k zápisu do školky v místě, kde žijí. A tak se nám přestěhovali najednou.

Seznam miminek se nám pořád měnil. Ve finále, 17. května, pozvání přijali rodiče čtyř dětí. Dvou holčiček a dvou chlapečků.

Koho jsme mezi občany Deštného v Orlických horách tentokrát slavnostně přivítali? Opět to vezmu podle abecedy. Elišku Bíbovou, Anetu Deptovou, Denise Josefa Grulichy a Mikuláše Verneru. Do obřadní síně se dostavili nejen se svými rodiči a sourozenci, ale i prarodiči. Všem to moc slušelo! Jedna maminka měla se svou holčičkou i stejné šatečky! Kluci měli obleček s motýlkem! Byli kouzelní! A hodní! Spinkali v kolébce.

Motýlka měl i Prokop, který svým vystoupením podtrhl tuhle slavnostní chvíli. Básničky, písničky, tanečky. To bylo roztomilé pásmo 5 předškoláků a 5 školáků pod vedením učitelek Klárové a Rémišové. Někteří při tom zažívali premiéru, pro někoho to byla repríza. Nová zkušenost to byla i pro paní starostku Vlkovou, srdeční záležitost pro bývalou starostku Tenchovou Dismanovou.

Vítání občánků je natolik slavnostní chvíle, která si zaslouží pozornost, kytičku, pamětní list, i návštěvu kadeřnictví.

LZ

1. MÁJ

■ První máj je odnepaměti spojován s oslavou jara a lásky, ale od roku 1890 získal i označení Svátek práce. Počínaje tímto rokem se spojuje s dělnickým hnutím a jeho bojem za osmihodinovou pracovní dobu a důstojnější pracovní podmínky. Dvacáté století se svými dějinnými zvraty – dvěma světovými válkami a politickými změnami – pak několikrát ukázalo, jak si různé ideologie dokázaly tento původně dělnický svátek přivlastnit. Nejinak tomu bylo i v českých zemích. Zpočátku sice manifestace nebyly zakázány, ale přerušení práce se považovalo za protizákonné. Přesto se demonstrací 1. máje 1890 na území Království českého zúčastnilo až 132 000 osob, takže se politické strany rozhodly je pořádát každoročně. Na konci roku 1918 byly požadavky dělníků splněny – byla ustanovena osmihodinová pracovní doba a 1. květen byl prohlášen všeobecným národním svátkem. Oslavy 1. máje se proměňovaly ideologicky i organizačně – po únorovém převratu v roce 1948 bylo zcela zřejmé, jaké politické cíle prostřednictvím tohoto svátku vedoucí KSČ propaguje. Od 50. let se ustálila podoba prvomájových průvodů – v čele pochodující úderníci, alegorické vozy, radostně mávající děti, tribuny zaplněné stranickými funkcionáři, obří portréty vůdců komunistické ideologie a dělnického hnutí. Listopadová revoluce roku 1989 opět smetla marmutí průvody, mávátky i párky. První máj se vrátil pod rozkvetlé třešně, ale politický náboj mu stejně zůstal – začali jej využívat političtí vizionáři, aktivisté nebo příslušníci menšin.

První máj, lásky čas

Byl pozdní večer, první máj, večerní máj, byl lásky čas. Tuto básničku od Karla Hynka Máchy jsme se učili nazpaměť už na základní škole, a i proto jsme si zafixovali, že První máj je čas na oslavu lásky kolem nás. Přesto stále existují pověry, které o květnu mluví jako o měsíci, který lásce nepřeje. Nebo naopak existují tradice, které si s láskou už nespojujeme, přestože s láskou spojeny původně byly. Jedním z nich je stavění májů, které má v sobě prvky související s vyznáním lásky.

Stavění máje

Historie stavění májů, které probíhá 1. května, sahá hluboko do minulosti. První písemná zmínka o májích na našem území sahá až do roku 1422, kdy postavení máje rozhodlo o budoucí svatbě dvou mladých lidí. Od té doby mladí muži kromě velké máje stavěli i menší májky pod okna svých dívek. Pokud se pod oknem milé objevila májka již od jiného nápadníka, mladíci si je vzájemně vyvraceli. Májky se stavěly i pro dívky, o jejichž poctivosti se pochybovalo. Těm mladíci „ozdobili“ nejbližší ovocný strom prázdnou bečkou.

Tuto krásnou tradici příští rok obnovíme i v naší obci. Už teď se těším na pohled na stojící břízku ovázanou pestrobarevnými pentlemi před kostelem na návsi.

Dokáže svatba v květnu přinést neštěstí?

Pokud jste někdy plánovali svatbu, asi jste zaslechli rčení „svatba v máji, do roka máry“. O květnu jako o nešťastném měsíci pro pořádání svatby se zmiňuje mnoho kultur. Důvod, proč tomu tak je, nás v dnešní době už nijak zvlášť děsit nemusí. V dřívější době pár při svatební noci často počal potomka, proto nastávající matku přes léto čekala ještě těžká práce na polích a žních, při kterých mohla potratit. Další problém mohl nastat při narození potomka v únoru, kdy se kvůli sněhu nemusela dostat k matce pomoc včas.

Pohanská tradice svatbu v květnu nedoporučovala ještě z jiného důvodu. V květnu probíhaly oslavy příchodu léta, které se údajně slavily i venkovními orgiemi. Brát se v květnu se tedy nepovažovalo za příliš vhodné.

Stavění máje na vesnicích přetrvalo, v Praze se na prvního máje nosí kytky k soše Karla Hynka Máchy na Petřín. Při této příležitosti se páry na místě mají políbit pod rozkvetlou třešní, i když podle jiných tradic se páry mohou líbat i pod rozkvetlou břízou. Dříve byl polibek velmi intimní záležitostí a předznamenával svatbu. Po takovém polibku se děvčata nemusela bát, že by následující rok uschla.

Prvomájové zábavy spojené s hudbou a tancem se začaly objevovat už v 19. století. Dnes na ně nepřímou navazují studentské slavnosti zvané majálesy.

Vybrala Simona Vlková, foto LZ

Zdroj: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/13379290052-prvni-maj/>

KULTURA V DEŠTNÉM

■ Léto 2024

7. června	Noc kostelů	16:00 - 22:00	všechny kostely místní farnosti
13. června	Zájezd nejen pro seniory	7:30	Kersko, Botanicus
15. června	Pochod okolo Deštného	9:00	Muzeum
27. června	Školní akademie	16:00	Škola
29. června	Špekáčkování	17:00	Zahrada u muzea, živá hudba
13. července	Dvořákův festival	18:00	Kostel Sv. Matouše
20. července	Deštnská pouť	14:00	Muzeum
2. - 4. srpna	Tavení skla dřevem	14:00	Muzeum
18. srpna	Minitrh	9:00	Bar Dvojka
31. srpna	Kačenčino loučení s létem	14:00	Jedlová - Chata Kristýna

MUZEUM ZIMNÍCH SPORTŮ,
TURISTIKY A ŘEMESEL
V DEŠTNÉM V ORLICKÝCH HORÁCH
A VILLA NOVA UHRÍNŮV

pořádají v rámci Roku české hudby
pásmo hudebních vystoupení

BOŽÍ HUDBA NA BOŽÍCH MÍSTECH

Budou oživena tato místa:

KUNŠTÁTSKÁ KAPLE
**Kunštátské
komoření**
**16. června 2024
v 15:00 hodin**
Koncert komorní hudby
Adéla Bergerová – flétna
Lenka Bergerová – housle
Zdeněk Berger – hoboj
Timea Máliková – hoboj

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
– ROKYTNICE V ORLICKÝCH
HORÁCH
**Svatojánský
koncert**
**23. června 2024
v 15:00 hodin**
Rychnovský chrámový sbor
& orchestr

KAPLE NAVŠTÍVENÍ
PANNY MARIE – ČERNÁ VODA
ORLICKÉ ZÁHŘÍ
**Sváteční
koncert**
**6. července 2024
v 15:00 hodin**
Rychnovské basové kvarteto

KOSTEL SV. MĚŘI MAGDALENY
– DEŠTNÉ V ORLICKÝCH HORÁCH
**Andělské
spojení kytary
a zpěvu**
**3. srpna 2024
v 17:00 hodin**
Karolína Cingrošová – zpěv
Lukáš Sommer – kytara

KOSTEL SV. VAVŘINCE
– UHRÍNŮV POD DEŠTNOU
**Svatovavřínecký
koncert**
**11. srpna 2024
v 17:00 hodin**
Soubory Zefiro a Cum Decore

KOSTEL SV. JOSEFA – SEDIVINY
**Letní
koncert**
**25. srpna 2024
v 15:00 hodin**
Hudební setkání absolventů ZUŠ

KAPLE BLAHOŠLAVENÉ
PANNY MARIE – DŘÍŠ, DEŠTNÉ
V ORLICKÝCH HORÁCH
**Svatováclavský
koncert**
**29. září 2024
v 17:00 hodin**
Rychnovský chrámový sbor
& orchestr

Vstupné dobrovolné.
Změna programu vyhrazena.
www.villanova.cz
villanova@seznam.cz

DCŽM VESMÍR VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

MALÝ MUZIKÁL

MARNOTRATNÝ SYN

KOSTEL SV. MATOUŠE, DEŠTNÉ V ORLICKÝCH HORÁCH

27. 7. 2024 OD 16.00

VYSTOUPENÍ PRO VÁS PŘIPRAVUJÍ ÚČASTNÍCI HUDEBNÍHO TÝDNE NA VESMÍRU.
VSTUPNÉ DOBROVOLNĚ. VÝTĚZEK BUDE POUŽIT NA ÚČEL BENEFICE – DOBROVOLNICTVÍ V ALBÁNII.

Odevšad

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

■ Ne ode všech se nám vrátil souhlas se zveřejněním. Proto tu nenajdete některé oslavence, o nichž víte, že oslavili své životní jubileum. Ze stejného důvodu tu nejsou uvedena ani všechna miminka.

Jubileum:

50.: Jitka Feichtingerová

55.: Martin Hanuš, Naďa Klárová

60.: Josef Schejbal, Eva Kotyzová, Naděžda Knapová

70.: Eliška Lípová

75.: Karel Disman

80.: Jarmila Michlová

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme!

Stříbrná svatba (25 let):

Štěpánka a Libor Štěpovi

Přejeme vám hodně zdraví, radosti a spokojenosti. Buďte spolu i s námi dlouhá léta šťastni a užívejte krásy života v kruhu svých dětí, přátel a spoluobčanů.

Narodil se:

Mikuláš Verner

Přejeme maličkému, aby vyrůstal ke spokojenosti a lásce svých rodičů.

Loučíme se zemřelou:

Marií Havlovou

Věnujme jí tichou vzpomínku.

LZ

SOUTĚŽ O CENY

■ Minule jsme se vás ptali, jaký název nese autobusová zastávka na návsi?

Do soutěže se zapojil a správně odpověděl Jan Pásler. Ano, je to Národní dům.

NOVÁ SOUTĚŽ

■ Co si vybavíte pod zkratkou JSDH?

Svoji odpověď vhodte do poštovní schránky obecního úřadu. Tím se zapojíte do soutěže o ceny, která končí 15. 8. 2024. Nezapomeňte uvést své jméno a adresu. Odpověď můžete zaslat také e-mailem na adresu urad@obecdestne.cz, případně SMS zprávou ve tvaru: jméno_příjmení_odpověď, na číslo 702 004 318. (Soutěže se samozřejmě neúčastní členové Redakční rady ani jejich příbuzní).

Redakční rada

PLÁNUJETE DOVOLENOU?

■ Přemýšlíte, jak a kde ji strávíte? Budiž vám inspirací můj text z pohledu.

Kam, že to letos míříme?

Prvně do České Sibiře.

Chcem poznat kraj Blanických rytířů,

zvednout se od TV, od plných talířů.

Chcem zjistit, kde točili Vesničku střediskovou,

něco zažít, zastavit se, třeba najít stezku novou.

Jeéé! Klubu českých turistů 1. stezka!

Vltavská kaskáda – zdá se hezká.

Věříme, že naše oko pohladí,

plavba ve Zvíkovském Podhradí.

Tak na netu sledujem aktuality,

těšíme se na rancherské speciality.

Po kapsách hledáme nějakou minci,

dýško, za kafe na Monínci.

Láká nás nejedna vyhlídka.

„Máj“, Hýlačka, ... Orlíku nad Vltavou prohlídka.

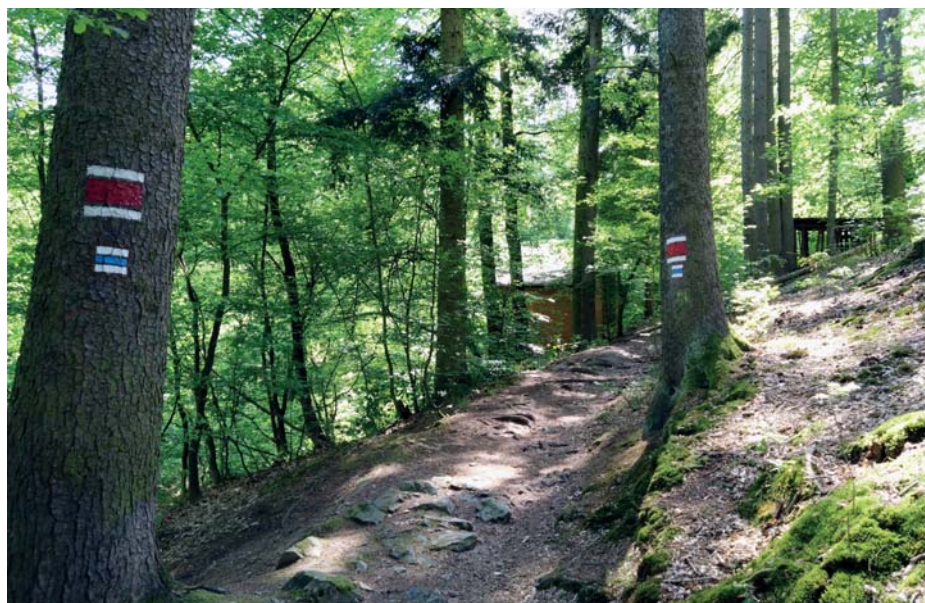
Za vidění stojí Stádlecký most.

Míst, kam se vydat, je tu dost!

Otevřeno mají na zámku Konopiště,

Motýláríum si musíme nechat na příště.

LZ

ZÁJEZD NEJEN PRO SENIORY

■ Na tento typ zájezdu se účastníci hlásí už s první známkou jara. Autobus bývá naplněn ještě před tím, než dojde na samotné plakáty. Asi každý rád někdy vytáhne paty ze vsi a má chuť se podívat do koutů známých z knížek, z televizní obrazovky, ... koutů prozatím neobjevených.

Řeknu vám, máme u nás tolik krásných míst! Stačí si vybrat. ... a navštívit místa, která vás osloví svojí krásou, dýchnou historií. Místa, kam se vracíme s určitým obdivem, úsměvem na tváři, pro ten klid. Takové kouzlo má nepochybně Hrabalovo Kersko, které jsme si vybrali za cíl letošního důchodcovského výletu. Napadá vás hláška: „Se šípkovou? Se zelím!“ Ano, tak tuto otázku budeme skutečně řešit! Protože Hájenka funguje a jdeme tam na oběd. Něco staronového zažijeme v nedaleké Ostré, v centru řemesel Botanicus. Ještě hlouběji do historie se dostaneme v Libici nad Cidlinou u Slavníkovského hradště.

Myslím, že se máme na co těšit!

LZ

PRANOSTIKY

- Když je v květnu plný měsíc a není oblačky zastřeny, tehdy zmrazuje ovocný květ, takže jej zahubí.
- Máj zdravým skýtá života mnohé slasti a nemocným na neduhy léky a masti.
- Je-li už máj zahradníkem, není stodol milovníkem.
- Roj včel v máji stojí za řůru sena, červnový nestojí za námahu.

Vybrala MJ

TROCHA HUMORU

Pán přijde na poštu, uchopí naprosto poničenou propisku a pokouší se vyplnit složenku. Marně. Nejde mu to. Jde k okénku, ironicky ukazuje na propisku a povídá: „Slečno, tímhle už psal Karel IV., že?

Poštovní úřednice suše: „Informace u okýnka číslo pět.“

Tři důchodci sedí na lavičce v parku a nemohou si vynachválit současnou dámskou módu, těsné legíny a minisukně. Pan Vychuchol povídá: „Pánové, to je dneska pohoda.... Jen si vzpomeňte, co jsme se v mládí načekali, až zafouká vítr!“

„Je ta vaše šnečí paštika opravu ze šneků?“

„Ano pane, zajiště.“

„Opravdu ze šneků?“

„No, abych řekl pravdu, přidáváme do ní vepřové.“

„A v jakém poměru?“

„Asi tak půl na půl. Vždycky jeden šnek, jedno prase.“

Vybrala MJ

ÚVAHY

- Lenost, jak známo, je neodolatelná chuť odpočinout si ještě dříve, než se člověk unaví. (Jules Renard, spisovatel)
- I basa může být fešáčka, je-li plná piva. (Zdeněk Janík, český básník)

Vybrala MJ

EXKURZE DO KVASINSKÉ AUTOMOBILKY

■ Již nějaký čas jsme přemýšlely o exkurzi v automobilce, kam za práci dojíždí poměrně dost Dešteňáků. Prověřily jsme možnosti a na 25. dubna zajistily prohlídku závodu v Kvasínách a autobus pro 20 zájemců o exkurzi u největšího zaměstnavatele v regionu.

Díky komentované prohlídce jsme tak měli možnost nahlédnout do výroby, vidět to tempo i některé naše známé. To byl závod!

Zástupci společnosti nás seznámili s bohatou historií výrobního závodu. Od počátků až po současnost, kdy se Škoda Auto zařadila do skupiny Volkswagen Group.

Během dvouhodinové komentované prohlídky jsme se dostali do reprezentačních prostor, do svařovny a do montáže.

Prohlédli jsme si místo, kde na svět přicházejí automobily s okřídleným šípem ve znaku. Viděli jsme závod, odkud k zákazníkům putují vozy Octavia, Kodiaq a Karoq. Připomněli jsme si, že tu z výrobní linky sjížděly modely Felicia, 110 R Coupé, Pick-up, Škoda Roomster nebo Škoda Yeti, a do konce minulého roku vlajková loď Škoda Superb.

Výklad byl neskutečně poutavý. Není se co divit. Erudovaní průvodci Vladimír Holoubek a Vladimír Cichý jsou zkušenými Škodováky. To bylo informací! A čísel! ... Bylo znát, že tihle pánové mají k firmě osobní vztah.

Závěr: Stálo to za vidění. A ruku na srdce - ne každý by to tam zvládl a vydržel. Zaměstnanci mají náš obdiv!

LZ

GREGOR A PŘÁTELÉ

■ Pohádka

A vy jste se milé děti, ptaly, jak se všichni jmenují? Inu, představím vám je.

Jak jistě víte, všichni už známe Gregora, nevelkého mužíčka, starého odhadem 200 let, který byl na svůj věk ještě mladík, přesto už cítil kdejaké píchání, hlavně jak ho bolí občas záda a vržou mu klouby. Gregor rád při své práci na zahradě nosil vestičky, jednak se mu do nich vešly hodinky a také brýle, když nemohl něco přečíst, jednak si do nich mohl schovat kdejaká semínka, či pamlsky pro svého přítele Ferdu, toho již dlouho neviděl, ale poslouchal ptačí zpěv a ptáčci zpěváci tvrdili, že potkal svou mladší sestřičku a té pomáhal zabydlovat se na zahradě naproti, aby jí zůstal stále na blízku. Gregor svým lidským přátelům říkal prostě jen holčička či chlapec, i oni měli svá jména, ovšem Gregor lidským jménům moc nerozuměl, ale z toho, co pochopil, maminka, která kdysi byla jeho jedinou malou lidskou přítelkyní, se jmenuje Petunka, synka láskyplně nazývala Pído a dcerku Berunko, a tak jim i Gregor tak říkal. Gregor se pro změnu zasníl, rád sníl a představoval si, jak co vypadá a jak by to vypadat mohlo, v tom je vám trochu podobný, že děti? Inu, i já ráda sním, možná proto mám Gregora tolik ráda. A o čem tedy Gregor sníl?

O víle, která ztratila své kouzlo a musela se ze zahrady odstěhovat na sever, ke svým přátelům, aby jí pomohli s živobytím. Její jméno si pamatoval, jmenovala se Víla

Medumína, voněla jako letní louka za rozbřesku a vždy měla po ruce nějaký med. Přátelila se totiž se včeličkami, ať lučními nebo lesními, a lákala je ke květinám, na jejich zahrádku. Pak je vždycky poprášila vílím prachem, aby si mohl se včeličkami popovídat i Gregor. Včeličky mu pak vyprávěly, které kytičky je potřeba více zalévat, které jsou chutné apod. Gregor jim vždy poděkoval a s pohvizdováním šel vše napravit, jenže teď, Gregor si povzdechl, teď je vše jinak, včeliček je málo a Víla Medumína se kdesi toulá. Gregorovi až vhrkly slzy do očí. Najednou se mu oči rozzářily, napadlo jej, že by mohl Medumíně napsat. Zamyslel se, zamračil se a pak se vydal hledat své lidské přátele. Bude je totiž k psaní dopisu potřebovat.

Gregor rázným krokem vykročil ze svého domečku a rázoval si to po zahradě, cesta to byla dlouhá, tu se zastavil, tu zkontroloval květinu, tu chvilku pozoroval broučka při jeho pilné práci. Nakonec děti našel hrát si na pískovišti. Neohrabaně vylezl na hrad z písku a pokusil se ho nerozbořit. Když se mu to napopáté povedlo, opatrně se usadil, tak aby na děti dobře viděl a ony na něj, oprášil si ruce od písku a začal jim vyprávět svůj plán. Děti pozorně poslouchaly, sem tam se ozval výkřik, či smích. Po chvilce hovorů se Berunka zvedla a odběhla do domu pro psací potřeby. Protože Berunka začala chodit do školy a už uměla už trošku psát. Dopis začínal takto „Milá Medumíno,“ víc je zatím nenapadlo, protože si Gregor vzpomněl, že se na něj Medumína zlobí, ale proč vlastně? Gregor se zamyslel a usilovně přemýšlel. Ale abychom na to přišli, musíme se vrátit o pár dní zpět.

Asi tři dny před psaním dopisu...

Děti začaly nadšeně vykřikovat, že by chtěly vidět ty kouzelné dveře, které maminka kdysi malovala. Gregor odložil své maličké hrábě, kterými právě dával do kupičky prvně posečenou travu, nadechl se té vůně, tohle na tom vždycky miloval nejvíce, tu vůni. Potom se pyšně narovnal, v celé své skřítkí velikosti a došel ke svým vchodovým dveřím, jedním tahem je otevřel a nechal děti nahlédnout dovnitř. „Jé,“ vydechli oba úžasem, pak opatrně přejeli prstem po zlatých písmenech na dveřích. „Chtělo by to opravit,“ napadlo Berunku. Dychtivě se zadívala na Gregora, ten v jejích očích zahlédl onu neposednou radost, kterou zdědila asi po své matce. Gregor s úsměvem rychle přikývl. Dívka odběhla a chlapec nezůstal pozadu, po chvilce oba přiběhli, dívka nesla barvy a chlapec štětce. Sice uměla psát jen Berunka, protože už chodila do školy, jak už samozřejmě víme, ale protože měla svého malého brášku moc ráda, jmenovala ho svým pomocníkem. Gregorovi to nevadilo, naopak byl rád, že jeho dveře dostanou nový nádech. Vlastně mu to přišlo jako velmi milá rodinná tradice. Vysadil dveře, přesunul je do stínu, a jelikož začalo být na slunci už docela teplo, posadil se do stínu domečku a pozoroval děti při práci, obě se velmi snažily. Po chvilce si všiml, že se oba při práci soustředěně mračí a vyplazují špičku jazyka jako jejich matka. „Tak, hotovo,“ pronesli oba po chvilce spokojeně. Po dlouhé chvíli spokojeného obdivování společného díla si dívka dodala odvahy a zeptala se skřítky. „Gregore, a co ty a Lesní skřítki? Přátelíte se?“ Gregor na ni úkosem pohlédl, až se skoro polekala. Skřítek přemýšlel, ano, dávno, pradávně, ještě předtím, než potkal maminku dětí a než začal znovu více pečovat o tuto zahradu, se s Lesními skřítky přátelil, zvlášť s jednou skřítkí slečnou.

Malinko ho bodlo u srdce. Gregor se podíval k nebi, bylo úplně modré, sem tam mráček, zvláště nad obzorem, ale ten jen dával důraz na velikosti hor. Než se úplně zasníl, napadlo Gregora, že Kačenka už konečně převzala úplně vládu od Rampušáka, který bude muset pár měsíců odpočívat. Gregor se usmál a pak se propadl do vzpomínek. Kdysi dávno, pradávno se chtěl usadit se svou vyvolenou, s kterou chtěl mít rodinu, a tahle skřítkčí slečna byla přímo Skřítkčí princezna. Stavíte si v lese, na procházce domečky? To je dobře, ale hlavně je nebořte, protože Lesní skřítkci, právě v takových domečkách žijí. Jako zahradní skřítkci pomáhají zahradě, tak skřítkové lesní pomáhají, jak už název napovídá, lesu. Tak přímo v jednom takovém domečku, ba přímo paláci Gregorova vyvolená žila. Ovšem to, že se začal Gregor více přátelit s Lesní skřítkčí princeznou, se příliš nelíbilo Medumíně. Měla s Lesními skřítky pradávný spor, myslím, že to tenkrát bylo kvůli lesnímu medu. Lesní skřítkci tvrdili, že zahradní víla nemůže sbírat lesní med a Medumína tvrdila, že lesní včelky zavítaly na její zahradu a jen je způsobně přivítala. A protože jsou lesní skřítkci prudší náтуры než skřítkci zahradní, hrozně se spolu pohádali a již několik staletí se spolu nebavili, což je myslím škoda. Mohli si spolu třeba v klidu promluvit, o což se i několikrát Gregor snažil, ale většinou bezvýsledně. Byl s toho velmi nešťastný, chtěl se usadit se svou láskou v malém domečku a opečovávat spolu s ní malou zahrádku, kterou měl na starost. Vlastně to bylo také takové jeho malé království. Tajně doufal, že vládu bude moc přenechat Emílie, tak se jeho vyvolená jmenovala, někomu jinému, jenže bohužel. Gregor si smutně povzdechl. Rodina Emílii přesvědčovala, že musí ctít tradici, se slovy „Vždyť jsi přece princezna a nemůžeš se odstěhovat do obyčejné zahrady“. To říkali velmi potměšile, jako by to bylo něco špatného, Emílii to bylo velmi líto a snažila se vymyslet, jak by tuto situaci vyřešila, nakonec ji napadlo, že by se Gregor mohl odstěhovat k nim do lesa, s tím rodina víceméně souhlasila, ale to se zase nelíbilo Medumíně, naléhavě se Gregora ptala: „A co tvoje zahrádka, Gregore? Sám, dobře víš, že když dá zahradní skřítek jednou slib, musí ho dodržet.“ A o jakém slibu mluvila? Zahradní skřítek se totiž učí od starších skřítků a chodí vlastně také do školy, aby se naučil, jak se o ni starat. A na konci složí slib, ten zní, že nikdy, opravdu nikdy, zahrádku neopustí. A pak se na nějaké takové zahrádce objeví skřítek, nejčastěji právě tam, kde potřebuje zahrádka nejvíce pomoci. Víly ani lesní skřítkci takové sliby nemají. Víly si létají víceméně, kde se jim zachce, tedy až na les, ten má vlastní pravidla. A Lesní skřítkci jsou odpradáвна s lesem spjati, dokážou lesu porozumět a pochopit, co ho kde bolí a trápí. Jen princezny mají výsadu, že mohou žít třeba i na kraji lesa, nebo v malé zahrádce, i když se velmi často a rády do lesa vrací. Chvilku zkoušeli s Gregorem žít v zahradě a chvilku v lese, ale oba byli nespokojení a stejně tak Gregorova zahrádka i část Emíliina lesa, kterou měla Emílie na starost. Proto se dohodli, že zůstanou přátelé. Medumínu to stejně velmi popouzelo, protože byla do Gregora tajně zamilovaná, a jelikož se pak i lidé, kteří u zahrady žili, odstěhovali, rozhodla se odstěhovat za svými příbuznými. A Emílie? Vzala si nejsilnějšího skřítku z lesa, s kterým zvládla spravovat svou část lesa. Gregor si povzdechl. Myšlenkami se vrátil zpět do současnosti a k psaní dopisu Medumíně. Pomalu diktoval Berunce další část dopisu - „Milá Medumíno, budme prosím znovu přátelé. Zahrádka

chátrá a potřebujeme přivábit včeličky a to umíš nejlépe jen ty, vílím prachem.“ Gregor věděl, že víly jsou občas velmi pyšné a na pochvalu by mohly slyšet. Vítr velmi silně zavál, od louky přinesl chladný závan, Gregor se zachvěl, pak lusknul prsty a dopis zmizel, akorát na vrcholcích závanu větru byl vidět ještě kus jejich dopisu, který nesl roztřeseným, ale velmi snaživým písmem poselství pro vílu Medumínu. Uběhlo mnoho měsíců, kdy vítr vál a slunce svítilo, občas na ty jarní měsíce až příliš páliło a náhle při noci, která byla skoro letní, přinesl vítr šeptavě odpověď. „Přiletím příští týden. Medumína“ Gregor se zatetelil radostí. Radostnou novinu běžel hned povědět dětem a i svému kamarádovi Ferdovi. Dokonce potkal na zahradě i poštolku Věrku, i té novinu řekl, Věrka radostně křikla v odpověď a letěla tuto zprávu předat dál. Gregor se svými malými pomocníky začal uklízet domeček, kde původně víla bydlela a poprosili maminku Petunku, aby jim ušila nějaké nové polštářky do vílího domečku. A jak se pozná, že přiletěla víla? Inu včeliček je najednou více, všude to bzučí a voní, obloha změní barvu, ale hlavně skřítci ucítí vílí prach. A všude to voní po medu. „Medumína se vrátila,“ zašeptal Gregor. Děti v očekávání zvedly hlavu k nebi. A opravdu, oba zůstali v úžasu, s otevřenými ústy hledět na tu průsvitnou nádheru. Protože vílu zahlédnete nejčastěji v ranní rose nebo odlescích duhy. Gregor podal Medumíně opatrně ruku a uklonil se. Věděl, co se sluší a patří. „Zdravím tě, Medumíno,“ řekl stále tiše. Medumína odpověděla kývnutím, stále se ještě trochu zlobila, ale byla si celkem jistá, že je její vílí prach důležitý. Pak přeci jen promluvila a pravila „Tak, kde je potřeba přivábit včelky?“ Gregor obsáhle pokynul rukou celou zahradu, víla znovu pokynula hlavou, tentokrát jemněji a začala kouzlit. Kouzlo to bylo jemné a něžné, sem tam přerušované něžným zazvoněním Medumíniných křídel. Děti stále užasle hleděly, něco takového opravdu nikdy neviděly. Když víla dokouzila, bylo hned něco jinak, na zahradě bylo tepleji, voňavěji a vábilo to včelky zblízka i daleka. Gregor teď tiše přistoupil k dětem a začal je představovat „Tohle jsou moji přátelé, Medumíno.“ Medumína se otočila a konečně se usmála, byl to krásný vílí úsměv, doprovázený bzukotem včel. „A to jsou tvoji malí přátelé-“ Znovu se usmála a dodala: „Děti tvé malé kamarádky Petunky, že?“ Gregor v úžasu přikývl. Medumína se zase znovu usmála. To víte, děti, Medumína nikdy neztratila se zahradou kontakt a nechala si po větru a včeličkách posílat zprávy, co se zde děje. Zahradu měla hrozně ráda, ale nejraději měla Gregora. A také víly mají malé děti hodně rády a rády si s nimi hrají. A od toho dne začala bydlet v zahradě znovu víla Medumína. Zahrada se začala uzdravovat, jednak díky Gregorově péči a Medumínině půvabu. Děti Medumínu a Gregora často našly v zamyšleném rozhovoru, s hlavy blízko u sebe, kdy sebou Medumína trhnula, když zjistila, že děti přišly, zrudla a uletěla rychle pryč a Gregor se děti se zvláštním, trochu přihlouplým úsměvem na tváři ptal, co potřebují. Děti začaly asi po měsíci tušit, že Medumína neopětovaná láska pravděpodobně začíná být opětovaná, když se s láskou a péčí o Gregora a děti starala a opečovávala je. A Gregor pochopil, kdo ho opravdu po celou dobu miloval. A tak se nikdy ničemu nedivil, když se jednoho dne ozvalo na velké dveře do domu nesmělé zaklepání a po otevření dveří objevily děti od Gregora a Medumíny pozvánku na svatbu, pozvána byla také pro maminku Petunku i pro tatínka dětí. Svatba

to byla velkolepá, jak se na skřítky a víly patří, Gregorovi se konečně povedlo usmířit Les a Medumínu, která se konečně nechala od Gregora přesvědčit, a znovu mohli společně spolupracovat. Pozvali i Ferdu a jeho sestřičku Lilly i Medumíniny příbuzné, které bohužel nedorazily, protože byly už malinko nedoslýchavé a spletly si odbočku, skončily v nedalekém lesíku, kde si lesnímu plži stěžovaly, že ten dort nějak divně chutná. Našla je o týden později trpaslice Grumelda, která se chystala na další výpravu za dobrodružstvím, ale zapomněla si doma pletací jehlice.

Ale to jsme trochu odbočili. Vraťme se zpět na svatbu Gregora a Medumíny, zahrada zářila a svítila, všude byla světýlka, kterým vydatně pomáhaly světlušky, včeličky pilně sbíraly med, všude vládl klid a pohoda, všechno vonělo a bzučelo a i sama zahrada se tetelila radostí, že vše nakonec dobře dopadlo. A když jsou obyvatelé zahrady spokojení, je spokojená i Zahrada. Ať se jedná o skřítky, víly, ježka nebo malou včelku. Děti si po chvilce dovádění sedly do stínu a snažily se vše pomocí pastelek zachytit. Byla to námaha, ale výsledek stál za to. „A co vy, děti, už jste zkusily Gregora nakreslit?“

Petra Holoubková

ZUBNÍ POHOTOVOST - ROZPIS SLUŽEB

ordinační hodiny: sobota, neděle, svátek 08,00 - 12,00

Upozornění: níže uvedený seznam je orientační, zkontrolujte si jeho aktuálnost na webu Královéhradeckého kraje (lze použít uvedený QR kód)

datum	poskytovatel (lékař)	adresa ordinace	telefon
15.06.	MV-Med s.r.o. (MDDr. Muthsam Vojtěch)	Komenského 366, Doudleny nad Orlicí	724 277 797
16.06.	Můj zubař, s.r.o.	Kvasinská 129, Solnice,	602 152 873
22.06.	Poliklinika Týniště nad Orlicí (MDDr. Podolská Jana)	Mírové nám. 88, Týniště nad Orlicí	494 371 783
23.06.	MDDr. Andělová Jana (MDDr. Seibertová Simona)	Jana Pitry 448, Opočno,	799 545 112
29.06.	MUDr. Skříčková Zdeňka	Jiráskova 1389, Rychnov nad Kněžnou	494 515 695
30.06.	MDDr. Slouková Kamila	Jiráskova 1389, Rychnov nad Kněžnou	494 515 694
05.07.	MUDr. Simona Sudová, s.r.o. (MUDr. Sudová Simona)	Mírové nám. 88, Týniště nad Orlicí	494 371 031
06.07.	MUDr. Bergmanová Dita	Záhumenská 445, České Meziříčí	734 324 600
07.07.	MUDr. Štulík Richard	Jiráskova 1389, Rychnov nad Kněžnou	494 515 693
13.07.	Freemed, s.r.o. (MUDr. Tancurin Michal)	Náměstí Dr. Lützowa 345, Vamberk	736 419 151
14.07.	Petrák stomatologie, s.r.o. (MDDr. Petrák Tomáš)	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
20.07.	MUDr. Valešová Pavla	Pulická 99, Dobruška	494 622 114
21.07.	Poliklinika Týniště nad Orlicí (MUDr. Veselská Renata)	Mírové nám. 88, Týniště nad Orlicí	494 371 781
27.07.	Petrák stomatologie, s.r.o. (MDDr. Vosmeková Zlata)	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
28.07.	MDDr. Zdráhal Zdeněk	Masarykova 729, Kostelec nad Orlicí	721 460 150
03.08.	MDDr. Andělová Jana	Jana Pitry 448, Opočno	731 980 112
04.08.	DekaDent, s.r.o. (MDDr. Batbajar Nicholas)	Kvasiny 145	771 155 445
10.08.	JB DENT, s.r.o. (MUDr. Beránek Jan)	Komenského 828, Týniště nad Orlicí	494 371 088
11.08.	FSmile, s.r.o. (MUDr. Světlík Filip)	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
17.08.	MUDr. Pavla Valešová (MDDr. Borůvková Veronika)	Pulická 99, Dobruška	494 622 114
18.08.	MUDr. Handl Jindřich	Panská 24, Rychnov nad Kněžnou	494 531 955
24.08.	SJH Stomatologie, s.r.o. (MDDr. Handl Jindřich)	U Stadionu 954, Rychnov nad Kněžnou	604 878 560
25.08.	FSmile, s.r.o. (MDDr. Hanzík Kevin)	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
31.08.	MUDr. Hlavsová Lenka	Komenského 259, Kostelec nad Orlicí	494 323 958
01.09.	DekaDent, s.r.o. (MDDr. Chládek Tomáš)	Kvasiny 145	771 155 445
07.09.	SJH Stomatologie, s.r.o. (MDDr. Chrásková Magdalena)	U Stadionu 954, Rychnov nad Kněžnou	604 878 560
08.09.	Petrák stomatologie, s.r.o. (MDDr. Jarešová Učňová Petra)	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
14.09.	Dvořáková Stomatologie s.r.o. (MUDr. Kovaříková Soňa)	K Nádraží 317, Potštejn	705 856 571
15.09.	MUDr. Loukota Jan	Komenského 127, Opočno	494 621 665
21.09.	MUDr. Majer Rostislav	U Stadionu 1166, Rychnov nad Kněžnou	608 382 500
22.09.	MUDr. Malátková Ludmila	Jiráskova 1389, Rychnov nad Kněžnou	494 515 696
28.09.	Poliklinika Týniště nad Orlicí (MDDr. Podolská Jana)	Mírové nám. 88, Týniště nad Orlicí	494 371 783
29.09.	MDDr. Motýčka Martin	Komenského 44, Rychnov nad Kněžnou	775 224 093
05.10.	MV-Med s.r.o. (MDDr. Muthsam Vojtěch)	Komenského 366, Doudleny nad Orlicí	724 277 797
06.10.	Petrák stomatologie, s.r.o. (MDDr. Petrák Tomáš)	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
12.10.	Bahník Dent, s.r.o. (MUDr. Miřejovská Dagmar)	Třebízského 799, Kostelec nad Orlicí	737 791 333
13.10.	MDDr. Andělová Jana (MDDr. Seibertová Simona)	Jana Pitry 448, Opočno,	799 545 112
19.10.	FSmile, s.r.o. (MUDr. Světlík Filip)	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
20.10.	MDDr. Slouková Kamila	Jiráskova 1389, Rychnov nad Kněžnou	494 515 694
26.10.	MUDr. Simona Sudová, s.r.o. (MUDr. Sudová Simona)	Mírové nám. 88, Týniště nad Orlicí	494 371 031
27.10.	MUDr. Skříčková Zdeňka	Jiráskova 1389, Rychnov nad Kněžnou	494 515 695
28.10.	MUDr. Štulík Richard	Jiráskova 1389, Rychnov nad Kněžnou	494 515 693
02.11.	Freemed, s.r.o. (MUDr. Tancurin Michal)	Náměstí Dr. Lützowa 345, Vamberk	736 419 151
03.11.	Bahník Dent, s.r.o. (MUDr. Miřejovská Dagmar)	Třebízského 799, Kostelec nad Orlicí	737 791 333
09.11.	MUDr. Valešová Pavla	Pulická 99, Dobruška	494 622 114

VÍTE, ŽE DOMÁCÍ HOSPIC SETKÁNÍ...

poskytuje nevyčísitelně nemocným služby hospicové péče v domácím prostředí **BEZPLATNĚ**?

■ Naším posláním je umožnit pacientům s vážným onemocněním, u kterých již není nutná nemocniční péče, důstojně a v kruhu své rodiny a přátel prožít poslední etapu svého života.

Víte, že ...

- hospicoví lékaři a zdravotní sestry mají více než 10 let praxe a zkušeností s paliativní péčí a pomáhali doprovázet několik stovek pacientů na konci života?
- hospic poskytuje služby také doprovázejícím rodinám po celou dobu péče o nemocného, v době úmrtí i v době zármutku?
- během doprovázení může rodina kdykoliv ve dne v noci 24/7 zavolat na pohotovostní číslo a požádat o pomoc?
- součástí bezplatné hospicové péče je také služba sociálních pracovníků, psychoterapeuta a duchovních, pokud si to pacient nebo rodina přejí?
- hospic nabízí také další **DOPLŇKOVÉ SLUŽBY** - zapůjčení pomůcek, hlídání, hygieny a služby pro veřejnost? (bližší informace a ceník na www.hospicrychnov.cz)

Všestranně podporujeme rodiny, které na sebe převzou péči o umírajícího v domácím prostředí.

Domácí hospic Setkání jezdí na území do 30 km od Rychnova nad Kněžnou. V tomto regionu je nejdéle fungující službou tohoto typu. Hospicoví pracovníci jsou trpěliví a laskaví a mají na pacienty a jejich rodiny vždy dost času.

Neváhejte se na nás obrátit s dotazy ve všední dny 9.00 – 15.30 na telefonní číslo 733 694 160.

VÝJEZDY

- 18. 1. vyjela jednotka k dopravní nehodě osobního vozidla na silnici směr Deštné-Luisino údolí. Průzkumem bylo zjištěno, že se jedná o dopravní nehodu jednoho osobního automobilu, který na kluzké vozovce sjel mimo silnici a narazil do stromu. Poté zůstal stát ve srázu na kolech mimo silnici. Po příjezdu jednotky na místo události se obě osoby nacházely mimo vozidlo. Jednotka provedla pomocí navijáku zajištění vozidla proti dalšímu pohybu, jelikož stál ve srázu a hrozil jeho další pohyb. Během zásahu bylo prováděno usměrňování silničního provozu. Jednotka následně vypomohla s vytažením vozidla zpět na silnici pomocí vyprošťovacího traktoru z Orlického Záhoří. Spolupráce s HS Dobruška, JSDH Orlické Záhoří.
- Dne 2. 3. večer byli hasiči vysláni k ohlášené dopravní nehodě na parkovišti u Šerlišského Mlýna. Po příjezdu a provedeném průzkumu bylo zjištěno nezabrzdnuté osobní vozidlo, které samovolně sjelo do potoka. Jednotka zajistila místo nehody a prověřila

únik provozních kapalin, ke kterému nedocházelo. Po příjezdu vyprošťovacího automobilu ze stanice Rychnov nad Kněžnou bylo ve spolupráci vozidlo bez poškození vytaženo. Spolupráce s HS Rychnov nad Kněžnou a HS Dobruška.

- K ohlášenému požáru komína byla jednotka vyslána 4. 3. ve večerních hodinách. Provedeným průzkumem bylo zjištěno zahoření sazí v komínovém tělese. Při příjezdu jednotky už k plamennému hoření nedocházelo, nicméně z komína vylétávaly žhavé jiskry. Vzhledem k tomu, že ke komínu nebyl přístup vikýřem, velitel zásahu povolal na místo automobilový žebřík. Členové jednotky provedli vybrání topidla a branky a kontrolu komínového tělesa uvnitř domu. Spolupráce s HS Rychnov nad Kněžnou a HS Dobruška.
- K dalšímu požáru komína vyjela jednotka 7. 3. tentokrát do Olešnice v Orlických horách. Po příjezdu na místo události bylo průzkumem zjištěno zahoření sazí v komínovém tělese na dřevěném rekreačním objektu. Při příjezdu jednotky už k plamennému hoření nedocházelo. Společně s jednotkou SDH Olešnice byl komín vyčištěn, popel vybrán a místnost odvětrána. Spolupráce s HS Rychnov nad Kněžnou, HS Dobruška, JSDH Olešnice v Orlických horách a Nový Hrádek.
- Dne 27. 3. v dopoledních hodinách vyjeli hasiči k odstranění spadlého stromu tvořící překážku přes komunikaci do obce Sedloňov. Strom byl pomocí motorové řezací pily rozřezán a odklizen mimo vozovku. Spolupráce s HS Dobruška.
- 2. 4. byla jednotka povolána k dopravní nehodě na Plasnicích. Po příjezdu bylo zjištěno, že se jedná o čelní střet dvou osobních vozidel. Členové jednotky ve spolupráci s horskou službou poskytli do příjezdu zdravotnické záchranné služby předlékařskou pomoc zraněným osobám, zasypali únik provozních kapalin a řídili provoz na komunikaci. Po zadokumentování nehody Policií ČR byla vozovka uklizena od trosek z havarovaných vozidel a po naložení aut se jednotka vrátila zpět na základnu. Spolupráce s HS Dobruška, Policií ČR, ZZS a Horskou službou.
- K ohlášenému požáru lesa vyjela jednotka 11. 4. Po příjezdu a provedeném průzkumu bylo zjištěno, že se jedná o nahlášené pálení po lesní těžbě, kdy oznamovatel viděl silný kouř z velké dálky a mylně tak uvedl místo události. Událost tak byla překlasifikována jako planý poplach. Spolupráce s HS Dobruška a JSDH Olešnice v Orlických horách.
- Dne 2. 5. byla jednotka vyslána k odstranění nebezpečně nakloněného stromu nad silnicí směr Deštné-Skuhrov nad Bělou. Během provedení průzkumu však žádný strom, který by hrozil pádem nenašli a tak se po dohodě s kolegy z HS Rychnov nad Kněžnou vrátili na základnu.

JSDH

50. VÝROČÍ ZALOŽENÍ HOROLEZECKÉHO ODDÍLU V DEŠTNÉM V O. H.

■ Letošní rok uplynulo 50 let od založení deštenského horolezeckého oddílu. Horolezecký oddíl byl založen 1. března 1974 při TJ Sokol. Zakládajícími členy byli Jiří Švejda, Růžena Hlaváčková, Jan Hlaváček, Josef Kubíček, Martin Matyáš, Anna Švejdová, Josef Ulbricht a Petr Švorčík. Ze současných členů oddílu byli mezi těmi zakládajícími dlouholetý předseda Jan Hlaváček a jeden z nejvýznamnějších českých horolezců Jiří Švejda. Z původních osmi členů se náš oddíl rozrostl na současných 57.

Nejvýznamnějších lezeckých úspěchů dosáhl Stýv Jirka Švejda a to opravdu na světové úrovni. Díky všem členům se náš oddíl dostal do téměř všech světových pohoří a do mnoha moderních lezeckých oblastí. Před dvěma lety Marek Disman vylezl na osmitisícový Gašerbrum a Filip Brychta přelezl moderní sportovní cestu obtížnosti 8b. Dále bylo vylezeno, vystoupeno a sjeto na lyžích mnoho a mnoho kopců a stěn, které není třeba vypisovat, protože lezení je hlavně o poznání a zážitcích s přáteli.

Rok 1995, členové oddílu na vrcholu Gerlachu ve Vysokých Tatrách.

Ing. Václav Smrčka, foto Jan Hlaváček

ODDÍL ALPSKÉHO LYŽOVÁNÍ TJ SOKOL DEŠTNÉ V O.H. – PO ODPOČINKOVÉ PAUZE

■ Začíná nám léto po nezvykle dlouhém období jara. Bohužel, letošní zimní sezóna byla velice špatná a musela být předčasně ukončena. Lyžaři tedy skončili minimálně o měsíc dříve, než je obvyklé. Odpočívali a chystali se na zahájení nové přípravy, ale úplně nezaháleli. Pojďme se nejprve ještě trochu ohlédnout za uplynulou sezónou a potom se podíváme, co dělají lyžaři nyní.

Jak už bylo řečeno, letošní zima byla velice špatná a od konce ledna už vůbec nemrzlo, nesněžilo a sníh pouze ubýval. Sněhové podmínky se velmi rychle horšily a lyžařská střediska byla postupně předčasně zavírána a jejich provoz ukončován. I v deštenském skic centru byl provoz ukončen nezvykle brzy, a to už na konci února. Nám jako lyžařům tedy rapidně rychle ubývaly tréninkové možnosti. Po skončení provozu v Deštném jsme využívali ještě otevřená střediska na Šerlišském Mlýně, v Říčkách v O. h. a v Orlickém Záhoví. Nakonec jsme jezdili až do Špindlu, dokud nebyl ukončen provoz i tam. Jak ubývalo sněhu a horšila se jeho kvalita, rušila se také spousta závodů. Velká část se ale odzávodila, a to hlavně u mladších kategorií. Žáci o své nejdůležitější závody přišli. Přesto můžeme nahlédnout na některé úspěchy našich závodníků.

Když začneme těmi nejmenšími, Skimyskami, ty převážně trénovaly, ale pro zpečetění si pár malých závodů taky vyzkoušely a rozhodně se neztratily. Kam přijely, odtamtud si přivezly medaile, ať už to bylo v Říčkách v O. h. nebo v Čenkovicích. Naše Skimysky Agátka, Anežka, Anetka, Peťa, Maty a Oski jsou naší velkou nadějí. Další kategorie, přípravka, jsou naši nejmladší závodníci, kteří se už pravidelně účastní závodů. A dali o sobě vědět hlavně v seriálu závodů Pohár Orlických hor (POH). Maruška Vánová a Ellie Karvay obsadily celkové 5. a 6. místo v POH. Kluci Stejskalovi jako správná dvojčata se umístili hned za sebou, a to na 3. a 4. místě v celkovém hodnocení POH. A všichni ostatní skončili mezi nejlepšími 20 z 57 závodníků. Zahanbit se nenechala ani další kategorie, a to kategorie předžactva. Všichni chlapi, kteří absolvovali oba seriály závodů (POH a Head Vitalini Cup, dále jen HVC), dosáhli významných úspěchů. Péťa Sychrovský skončil v celkovém hodnocení obou seriálů na vynikajících 2. místech. Jenda Kráčmer obsadil celkovou 6. příčku v HVC a celkově třetí byl v POH. Maty Kubeček udělal tuto sezónu velké pokroky, což dokázal svým umístěním na 5. místě v celkovém hodnocení HVC a 4. místem v celkových výsledcích POH. Mezi našimi děvčaty v této kategorii excelovala Anetka Bednaříková. Ta skončila v HVC celkově šestá a v POH vybojovala celkové stříbro. Cenné jsou především výsledky v Head Vitalini Cupu, neboť se jedná o nejprestižnější závod pro tuto kategorii pro českou část republiky. Pozadu nezůstali ani naši další předžáci, hlavně děvčata, když se hned tři z nich umístila mezi 11 nejlepšími v celkovém hodnocení POH. Jejím velkým úspěchem však byla úspěšná účast na prestižních mezinárodních závodech pro kategorie přípravky a předžactva Kidstrophy v rakouském Zauchensee, kde se silné konkurenci dokázala prosadit a přivezla stříbrnou a bronzovou medaili. Těchto závodů se účastnili

i další naši závodníci – Martin Šiška, Jenda a Péťa Stejskalovi, Jenda Kráčmer, Péťa Sychrovský a Natálka Kráčmerová, kteří se v nabitém startovním poli také neztratili. A jak si vedli naši žáci? Dva nejmladší, kteří byli v této kategorii prvním rokem, Esi Štulíková a Pepa Brychta, se věnovali celý rok poctivě přípravě. Esi se to podařilo prodat, což dokázala svým umístěním na 22. místě v republikovém žebříčku na konci sezóny. Byla celkově osmkrát v TOP 10 na závodech ÚKZ a na republikových závodech (RKZ) a dvakrát dokonce přivezla medaili, třikrát skončila mezi nejlepšími patnácti na RKZ a navíc ještě stačila vyhrát POH ve své kategorii. Pepovi se tolik nedařilo, ne však úplně jeho vinou. Trápily ho výpadky kvůli problémům s vázáním, kvůli čemuž nedosáhl takových výsledků, na něž výkonnostně určitě měl. Když se podařilo všechny nedostatky odstranit, žádné závody se už nejely a sezóna skončila. Mezi mladšími zářky se vedlo i Monče Munzarové, která skončila na 21. místě v republikovém žebříčku. Pětkrát se jí podařilo skončit mezi nejlepšími deseti na závodech ÚKZ a RKZ. V POH obsadila celkové 3. místo. Dobře si vedla i Stella Dvořáková, která se účastnila pouze závodů POH a v něm vybojovala krásné 5. místo v celkovém hodnocení. Mezi mladšími žáky se nejvíce dařilo Sebovi Juhosovi, který skončil na konci sezóny v celkovém hodnocení na 10. místě v republikovém žebříčku, a to i přes zranění, k němuž přišel na konci ledna na tréninku a které ho vyřadilo na měsíc a půl z veškerých tréninků a závodů. Přišel tak o nejdůležitější část sezóny a krátce poté, co se na lyže vrátil, byla sezóna předčasně ukončena. V POH obsadil celkové 5. místo a stačila mu na to účast na pouhých 3 závodech, přičemž v jednom byl diskvalifikován. Další naše velká naděje, Pavel Krejčíř, si, bohužel, na konci prosince zranil kotník a zranění bylo

natolik závažné, že mu skončila celá sezóna. Starší žáky jsme měli v této sezóně pouze dva, Klaudii Milerski a Adama Cuthberta. Oba si vedli velmi dobře. Klaudie měla ještě rezervy a nepředvedla vše, co umí, i tak ale skončila na celkovém 11. místě v republikovém žebříčku a zúčastnila se mezinárodních závodů ve francouzském Val d'Isere. Další závody v zahraničí a lepší umístění v žebříčku jí uteklo jen kvůli častým výpadkům na závodech. Adam Cuthbert udělal v této sezóně velký pokrok, a to hlavně díky poptivé přípravě. Závod od závodu se postupně zlepšoval, až se mu podařilo vyšplhat se z 58. místa v republikovém žebříčku na začátku sezóny na krásné 30. místo na jejím konci. V POH mu stačily pouze 3 závody na to, aby skončil v celkovém hodnocení na druhém místě. Doufejme, že na sobě bude pracovat i nadále a tento vzestupný trend udrží i v příští sezóně.

Po předčasném ukončení sezóny následovalo odpočinkové období. Několik žáků však na začátku dubna vyjelo na 4-denní soustředění na rakouském ledovci Stubai, kde se věnovali volné jízdě na GS a SG lyžích a zdokonalování techniky. Sněhové podmínky byly vynikající a počasí skvělé, tak si žáci připomenuli po dlouhé době, jak vypadá zima. Nahradili si tak jarní lyžování, o které přišli doma. Druhé, už dlouhodobě plánované, soustředění na ledovci proběhlo v polovině května a tentokrát už i za účasti předžactva. Šestidenní lyžování za stále vynikajících podmínek se projevilo zlepšením lyžařské techniky všech přítomných dětí. V tomto termínu jsme zařadili i 4 dny tréninku v bránách. Počasí sice tentokrát nebylo ideální, ale to nijak nesnižovalo kvalitu tréninků.

Po návratu z druhého soustředění na ledovci proběhly tradiční jarní kondiční testy a od začátku května už také probíhají pravidelné společné kondiční tréninky. V pondělky a středy vždy v Dobrušce a čtvrtky pravidelně v Hradci Králové. Lyžařům tedy začalo přípravné období na další sezónu, kdy budou pilně a tvrdě pracovat na své fyzické kondici. O prázdninách čekají deštnské lyžaře dvě již tradiční týdenní soustředění společně s oddílem TJ Slavoj Teplice n. M., která se konají v Krkonoších a u nás doma v Orlických horách. Teď je tedy na každém z nich, jak tuto přípravu pojmu a co budou moci odpovědět, až se „zima zeptá, co jsi dělal v létě?“

Pokud vás to zaujalo, máte děti, které baví lyžovat a chcete se k nám přidat, budeme velmi rádi. Stále přijímáme do svých řad nové děti, a to už od ročníku narození 2020. S radostí mezi námi přivítáme kohokoliv, kdo má zájem o tento krásný sport, takže neváhejte a přihlaste se, pokud máte lyžování rádi (kontakt: Radka Jakoubková na www.tjdestne.cz). Můžete sledovat naše aktivity na sociálních sítích (Facebook: TJ Sokol Deštné v Orlických horách, Instagram: [@ski.sokoldestne.cz](https://www.instagram.com/ski.sokoldestne.cz)).

Radka Jakoubková (tjdestne@hotmail.cz)

PÁR HISTORICKÝCH OBRÁZKŮ ZE ZIMNÍ ZÁVODNÍ SEZÓNY

Vybral W

Časoměřiči

Členové HS

Nástup závodníků

Závodní sjezdovka nad Albou

Zpravodaj obce Deštné v Orlických horách je od roku 2018 k dostání zdarma.
Pokud jste využívali zasílání zpravodaje poštou, po úhradě poštovného
vám jej budeme nadále zasílat.

Deštník si lze objednat:

osobně na obecním úřadě, e-mailem na adrese: urad@obecdestne.cz
nebo SMS na telefonu: 702 004 318.
Tak budete mít své číslo zajištěno.

Deštník – zpravodaj obce Deštné v O. h.

Periodický tisk územního samosprávného celku.

Registrován Ministerstvem kultury ČR pod reg. č. MK E ČR 11921

Vychází 4x ročně, náklad jednoho vydání je 300 kusů.

Uzávěrka tohoto vydání byla 15. května, uzávěrka dalšího čísla je 15. srpna 2024.

Otištěné příspěvky mohou být stanoviskem autora
a nemusí vyjadřovat postoje vydavatele!

Redakční rada:

Kateřina Tenchová Dismanová,

Mgr. Václav Vojtěch (W), Lenka Zábranská (LZ).

Adresa redakce: Obecní úřad, 517 91 Deštné v Orlických horách č. 61

tel.: 494 663 187, fax: 494 663 187

e-mail: obec.destne@onet.cz

Vydává obec Deštné v Orlických horách.

Toto číslo vyšlo v červnu 2024

68. ročník
DVOŘÁKŮV
festival

DEŠTNÉ V ORLICKÝCH HORÁCH

Sobota

13. 7. 2024

18.00 h

kostel sv. Matouše

Koncert pořádá Obec Deštné
v Orlických horách a Římskokatolická
farnost Deštné v Orlických horách.

Koncert se koná pod záštitou
Ing. Simony Víkové, starostky obce.

VSTUPNÉ 150 Kč

www.obec-destne.cz
www.villanova.cz

DUO BEAUTIFUL STRINGS

MONIKA URBANOVÁ

– HOUSLE

HEDVIKA MOUSA BACHA

– HARFA

VAŠE LÉTO S HUDBOU

www.dvorakuvfestival.cz

